

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ

**«ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ РЕАЛІЗАЦІЇ
ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ
МОВ У НЕМОВНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ»**

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ

(15 квітня 2021 року)

Харків – 2021

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції
**«ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ РЕАЛІЗАЦІЇ
ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У
НЕМОВНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ»**
15 квітня 2021 року

Збірник наукових праць

Харків – 2021

УДК 378 : 005.6 : 81'243(043.2)

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Теоретико-методичні засади реалізації інноваційних технологій навчання іноземних мов у немовних вищих навчальних закладах»: Зб. наук. праць. Харків, 2021. 84 с.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Котвіцька А.А. – ректор НФаУ, доктор фармацевтичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України

Федосов А.І. – перший проректор з науково-педагогічної роботи НФаУ, доктор фармацевтичних наук, професор

Владимирова І.М. – проректор з науково-педагогічної роботи НФаУ, доктор фармацевтичних наук, професор

Буданова Л.Г. – завідувач кафедри іноземних мов НФаУ, доктор педагогічних наук, професор

Чернишенко О.О. – викладач кафедри іноземних мов НФаУ, кандидат педагогічних наук

Збірник матеріалів конференції вміщує результати наукових досліджень професорів, доцентів, старших викладачів, викладачів вищих навчальних закладів, докторантів, аспірантів, студентів з актуальних проблем викладання іноземних мов у немовних вищих навчальних закладах.

Відповідальність за грамотність, автентичність цитат, достовірність фактів і посилань несуть автори публікацій.

© Національний Фармацевтичний
Університет, 2021

MINISTRY OF HEALTH OF UKRAINE

NATIONAL UNIVERSITY OF PHARMACY

FOREIGN LANGUAGES DEPARTMENT

**«THEORETICAL AND METHODOLOGICAL PRINCIPLES
OF IMPLEMENTATION OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES
OF FOREIGN LANGUAGES TEACHING IN NON-LANGUAGES
HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS»**

MATERIALS OF THE UKRAINIAN SCIENTIFIC AND PRACTICAL
INTERNET CONFERENCE

(April 15, 2021)

Kharkiv – 2021

MINISTRY OF HEALTH OF UKRAINE
NATIONAL UNIVERSITY OF PHARMACY
FOREIGN LANGUAGES DEPARTMENT

Materials
of the Ukrainian Scientific and Practical
Internet Conference
**«THEORETICAL AND METHODOLOGICAL PRINCIPLES OF
IMPLEMENTATION OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES OF FOREIGN
LANGUAGES TEACHING IN NON-LANGUAGES HIGHER
EDUCATIONAL INSTITUTIONS»**

April 15, 2021

Collection of scientific works

Kharkiv – 2021

УДК 378 : 005.6 : 81'243(043.2)

Materials of the Ukrainian Scientific and Practical Internet Conference «Theoretical and Methodological Principles of Implementation of Innovative Technologies of Foreign Languages Teaching in Non-languages Higher Educational Institutions»: Collection of scientific works. Kharkiv, 2021. 84 p.

EDITORIAL BOARD:

Kotvitska A.A. – Rector of the National University of Pharmacy, Doctor of Pharmaceutical Sciences, Professor, Honored Worker of Science and Technology of Ukraine

Fedosov A.I. – Chief Vice-Rector on educational work of the National University of Pharmacy, Doctor of Pharmaceutical Sciences, Professor

Vladymyrova I.N. – Vice-Rector for scientific and pedagogical work of the National University of Pharmacy, Doctor of Pharmaceutical Sciences, professor

Budanova L.G. – Head of Foreign Languages Department of the National University of Pharmacy, Doctor of Pedagogical Sciences, Professor

Chernyshenko O.O. – Teacher of Foreign Languages Department of the National University of Pharmacy, Candidate of Pedagogical Sciences

The collection of conference materials contains the results of scientific researches of professors, associate professors, senior teachers, teachers of higher educational institutions, doctoral students, graduate students, students on topical issues of foreign languages teaching in non-languages higher educational institutions.

The authors of the publications are responsible for the literacy, authenticity of quotations, accuracy of facts and references.

Зміст

ОСВІТНЬО-ВИХОВНІ МОЖЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ	
Буданова Л.Г., Галушко К.М., Буданова.В.Є.....	9
ФАКТОРИ УСПІШНОСТІ НАВЧАЛЬНОЇ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СТУДЕНТІВ ВНЗ	
Гусак О.Г.	12
THE ROLE OF ENGLISH FOR THE SPECIALIST WITH HIGHER PHARMACEUTICAL EDUCATION	
Zhurkina S.V.....	16
ІНТЕРАКТИВНЕ НАВЧАННЯ ЯК ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	
Карасьова О.В., Чернищенко О.О.....	20
THE CONCEPT OF MODERN SLANG IN ENGLISH	
Kolyada I.V.	25
РОЛЬ МОВНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ФАХІВЦІВ СФЕРИ УПРАВЛІННЯ	
Красноручський Д.О.....	27
ТЕМАТИЧНА ПРЕЗЕНТАЦІЯ ЯК ЗАСІБ НАВЧАННЯ УСНІЙ МОВИ В НЕМОВНИХ ВНЗ	
Латунова Н.В.....	31
ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ ВІДПОВІДНО GPP	
Лебедин А.В.....	34
DIE NUTZUNG DER TRAININGSPLATTFORM "KENHUB" IM FERNUNTERRICHT DER LATEINISCHEN ANATOMISCHEN UND MEDIZINISCHEN TERMINOLOGIE IM DEUTSCHUNTERRICHT FÜR BERUFLICHE ZWECKE	
Lenö L.W.....	37
PROBLEMS OF THE FLIPPED CLASSROOM IN THE DISTANCE TEACHING OF UKRAINIAN LANGUAGE	
Lysenko N.O., Lytvynenko O.O., Tomarieva N.O.....	41
ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІГРОВОГО МЕТОДУ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ В ДИСТАНЦІЙНОМУ ФОРМАТІ	
Ломака О.О.....	44
МОТИВАЦІЯ ЯК ОДИН ІЗ КОГНІТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ	
Савіна В.В.....	48
ЛАТИНА ЯК ОСНОВА ПРОФЕСІЙНОЇ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ СПЕЦІАЛІСТІВ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО НАПРЯМУ	

Світлична Є.І., Томарева Н.О.....	51
ДОЦІЛЬНІСТЬ УРАХУВАННЯ МОВЛЕННЄВИХ НОРМ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ КОМУНІКАЦІЇ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ	
Суханова Т.Є., Крисенко Т.В.....	56
ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	
Ткаченко В.Ю.....	59
ГЕРМЕНЕВТИКА ЯК ГНОСЕОЛОГІЧНЕ ПІДґРУНТЯ І МЕТОДОЛОГІЯ ГУМАНІТАРНИХ НАУК	
Філянiна Н.М., Долга О.О.....	63
ДО ПИТАННЯ ВИКЛАДАННЯ ЛАТИНСЬКОЇ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ	
Харитоновa Н.В.....	66
СКЛАДАННЯ ТЕЗ ДОПОВІДІ ІНОЗЕМНИМИ СТУДЕНТАМИ-ФАРМАЦЕВТАМИ	
Циганенко В.В.....	70
THE QUALITY OF PROFESSIONAL LANGUAGE COMPETENCE OF HIGHER EDUCATION STUDENTS	
Chitishvili V.V., Semenova L.V., Toryanik L.A., Plotnikova N.V.....	73
THE PROBLEM OF MOTIVATION OF STUDENTS' LEARNING ACTIVITY	
Shcherbina O.V.....	79

Л.Г. Буданова
завідувач кафедри іноземних мов,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків

К.М. Галушко
викладач кафедри іноземних мов,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків

В.Є. Буданова
викладач-методист, викладач вищої категорії
Фахового фармацевтичного коледжу НФаУ, м. Харків

ОСВІТНЬО-ВИХОВНІ МОЖЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Вступ. На сучасному етапі розвитку освіти та суспільства опанування іноземними мовами посідає одне з пріоритетних місць у особистісному розвитку й професійній підготовці сучасних фахівців. Потреба сучасного суспільства в фахівцях, які вільно володіють іноземними мовами в побуті та в професійній діяльності, зумовлює необхідність пошуку нових та сучасних технологій навчання, які б відповідали специфіці дисципліни «Іноземна мова», сприяли б здобуттю нових вмій та навичок, вдосконаленню рівня мовної й мовленнєвої підготовки здобувачів вищої фармацевтичної освіти.

Матеріали та методи. Сьогодні, процес оволодіння іноземною мовою на фармацевтичних факультетах ВНЗ, вимагає системного аналізу мовленнєвої діяльності з психолінгвістичних, лінгвістичних та психологічних позицій. Специфічною особливістю вивчення іноземної мови є те, що вона сама по собі є метою і засобом навчання. Таким чином, здобувач вищої освіти спочатку засвоює найпростіші елементи, а потім з їх допомогою вивчає складні. Викладання іноземних мов майбутнім фармацевтам передбачає, що здобувач вищої освіти вже має базові знання з іноземної мови. У сучасній системі навчання іноземним мовам на

фармацевтичних факультетах ВНЗ суттєвими компонентами змісту навчання є культура та література країн досліджуваної мови. Разом з тим в методиці викладання іноземних мов висувається когнітивна орієнтація та акцент мети навчання зміщується з комунікативної на міжкультурну комунікацію.

Традиційні методи вивчення іноземних мов передбачають засвоєння знань у штучних ситуаціях, внаслідок чого здобувач вищої освіти не бачить зв'язку досліджуваного предмета зі своєю майбутньою професією. На нашу думку, найбільш ефективним з-поміж нових засобів розвитку мислення здобувачів вищої освіти у т.ч. фармацевтичної, які відповідають специфіці дисципліни «Іноземна мова» є *технологія ситуаційного навчання*. Використання цієї технології на практичних заняттях з іноземної мови дає можливість сформувати у майбутніх фармацевтів навички та вміння спілкування, розвиває звичку до самоконтролю, сприяє реальній підготовці здобувачів вищої фармацевтичної освіти до майбутньої професійної діяльності, дозволяє їм відчувати позитивно-емоційний стан від пізнавального спілкування. Звертаємо увагу що на фармацевтичних факультетах ВНЗ поряд з активізацією навчальної діяльності важливе місце займає інтенсифікація навчання. Водночас, вирішення проблеми вибору інноваційних технологій навчання, які б відповідали специфіці дисципліни «Іноземна мова» для майбутніх фармацевтів, не можливе без *мультимедійних технологій*. Головною й визначальною перевагою мультимедійних засобів є можливість створення навчального мовного середовища, що наближається за автентичністю й інтенсивністю мовного спілкування до реальної комунікації.

Таким чином, впровадження інноваційних технологій навчання сприяють створенню принципово нової інформаційної освітньої сфери. Отже, граматико-перекладна, свідомо-практична, аудіовізуальна методика, комунікативно-розвивальні технології підвищують ефективність вивчення іноземних мов; особистісно-орієнтована технологія навчання під час вивчення іноземних мов забезпечує необхідні умови для активізації пізнавальної й мовленнєвої діяльності здобувача вищої фармацевтичної

освіти надаючи йому можливість усвідомити новий мовний матеріал та отримати достатню усну практику для формування необхідної іншомовної комунікації; проектна технологія створює передумови для розвитку самостійності та творчості у процесі опанування іноземними мовами, збагачення словникового запасу, розширення лінгвістичних знань і використання їх у нових сферах діяльності.

Особливого значення набувають інтенсивні технології навчання, що активізують свідомі та підсвідомі процеси психіки для створення різноманітної та міцної мовної бази, мотивують спілкування в оптимальній організації колективної взаємодії майбутніх фахівців фармацевтичного сектору між собою та викладачем. Виявлено, що особливістю інноваційних технологій навчання (дистанційного, електронного, мультимедійного, веб-навчання) є також їх мобільність і віддаленість у часі та просторі, що надає можливість вивчати іноземну мову поза межами аудиторії. Технологія ситуативного моделювання та ігрові технології забезпечують імітацію елементів професійної діяльності, її типових та істотних рис. Технологія мовного портфеля сприяє розвитку мовленнєвих умінь та навичок, необхідних для майбутньої діяльності.

Результати та їх обговорення. Таким чином, використання інноваційних технологій розкриває широкі освітньо-виховні можливості для вивчення іноземних мов на фармацевтичних факультетах ВНЗ.

Список літератури:

1. Саранцев Г.І. Теорія, методика і технологія навчання. *Педагогіка*. (1999). № 1. (С. 21–28).
2. A Way to Success: English for University Student's Year 1. Student's Book / Н.В. Тучина, І.В. Жаркова, Н.О. Зайцеватаін. Харків: Фоліо, 2011. (с. 623).
3. Brophy J.E. Motivating students to learn. New York: McGraw-Hill, 1998. (277p.)

4. Hill J.R. Conceptual Framework for Understanding Information Seeking in Open-Ended Information Systems. *Educational Technology Research and Development*. 1999. Vol.47. № 1. (P.5–27).
5. Warschauer M. Network-Based Language Teaching. Concepts and Practice. Cambridge: CUP, 2000. (256 p.)

О.Г. Гусак

доцент кафедри іноземних мов,

Харківського національного медичного університету, м. Харків

ФАКТОРИ УСПІШНОСТІ НАВЧАЛЬНОЇ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СТУДЕНТІВ ВНЗ

Вступ. Успішність навчальної й професійної діяльності обумовлюється низкою факторів, які, у свою чергу, поглиблюють переживання успіху або неуспіху. Мотивація є провідним фактором регуляції активності особистості, її поведінки й діяльності, тому що в основі будь-якого виду діяльності завжди лежать мотиви. Механізм адаптації людини до діяльності полягає в тім, що рівень домагань особистості змінюється залежно від переживання успіху або неуспіху. Особливий інтерес представляє мотивація досягнення успішності в навчальній і професійній діяльності й зміна рівня домагань залежно від досягнення поставленої мети. Мета даної статті полягає в визначенні тих факторів, які впливають на успішність навчальної й професійної діяльності в студентів ВНЗ і, які, надалі, посилюють переживання успіху або неуспіху.

Матеріали та методи. В визначенні мотиву в сучасних психологів існують різні точки зору. Б.Ломов, А.Петровський під мотивом розуміють потребу, К.Платонов, В.Ковальов — психічне явище, що стає спонуканням до дії. Д.Кикнадзе, К.Обухівський, Х.Хекхаузен розглядають мотив як усвідомлювану причину, що лежить в основі вибору дій і вчинків особистості. Найбільш загальним уявленням про сутність мотиву є розуміння

мотиву як спонукання та розуміння мотиву як потреби або предмета потреби.

Під мотивом слід розуміти спонукання особистості до того або іншого виду активності (діяльність, спілкування, поведінка), пов'язане з задоволенням певної потреби. Виходячи з цього, треба вважати, що як мотив можуть виступати ідеали, інтереси, переконання, соціальні установки, цінності, за якими, так чи інакше, знаходяться різноманітні потреби особистості.

Існує кілька підходів до визначення видів мотивації. П.Якобсон виділяє три види мотивів (які він дорівнює до мотивації) навчальної діяльності (Маслоу, 2006). В основі виділення цих видів мотивів лежить причина, що спонукає до дії:

- негативні (не пов'язані з навчальною діяльністю)
- позитивні (пов'язані із позанавчальною діяльністю)
- позитивні (пов'язані з навчальною діяльністю)

В якості "негативних" мотивів автор розглядав спонукання особистості, викликані усвідомленням певних незручностей і неприємностей, які можуть виникнути в тому випадку, якщо вона не буде вчитися: догани, погрози батьків та ін. По суті, при такому мотиві — це навчання без усякого бажання, без інтересу і до одержання освіти, і до відвідування навчального закладу.

П.Якобсон (Маслоу, 2006) вважає, що мотиви навчальної діяльності, пов'язані з позанавчальною ситуацією, можуть робити й позитивний вплив на навчання. Вплив з боку суспільства формує в студента почуття боргу, що зобов'язує його одержати освіту, в тому числі й професійну, котра допоможе йому домогтися певних успіхів у житті й кар'єрі. Така установка на навчання, на думку П.Якобсона, якщо вона стійка й займає суттєве місце в спрямованості особистості, робить навчання не просто потрібним, але й привабливим, дає сили для подолання труднощів, для прояву терпіння, ретельності, наполегливості.

В цю ж групу мотивів П.Якобсон (Маслоу, 2006) відносить і ті, які пов'язані з особистісними інтересами. Процес навчання при цьому

сприймається як шлях до особистого благополуччя. Наприклад, у студента немає інтересу до навчання, але є розуміння, що без знань надалі не вдасться "просунутися", і тому додаються зусилля для оволодіння ними.

Основний мотив навчальної діяльності, як думає П.Якобсон (Маслоу, 2006), пов'язаний із самим процесом навчальної діяльності. Студента спонукають навчатися потреба в знаннях, допитливість, прагнення пізнавати нове. Одержуючи знання, домагаючись успіхів у навчанні, студент одержує задоволення від росту своїх знань при освоєнні нового матеріалу, мотивація навчання в цьому випадку відбиває стійкі пізнавальні інтереси. Специфіка мотивації навчальної діяльності залежить від особистісних якостей, від потреби в досягненні успіху або, навпаки, від лінощі, пасивності, небажання робити зусилля над собою, стійкості до невдач.

Результати та їх обговорення. Теоретичний аналіз літератури дозволив виявити наступні характерні риси студентів, у яких переважає мотив запобігання невдачі: велика тривожність, неконструктивне відношення до навчання, більш частий прояв захисної установки щодо навчальної діяльності, навчання в ВНЗ, як правило, не для того, щоб одержати задоволення навчальними досягненнями, а, швидше за все, для того, щоб позбутися від неприємностей, зв'язаних саме з неуспіхом.

"Сильні" студенти мають потребу в освоєнні професії на високому рівні, орієнтовані на одержання міцних професійних знань і практичних навичок, мотивовані на досягнення успіху в навчанні. "Слабкі" студенти орієнтовані в основному на зовнішні мотиви: уникнути осуду, покарання за погане навчання, не втратити стипендії.

Результати, отримані в деяких дослідженнях з педагогічної психології (Волкова, 2007), дозволяють припускати, що висока позитивна мотивація може відігравати роль регулюючого фактора при недостатньо високих спеціальних здібностях або при порівняно малому запасі знань, умінь і навичок у студентів; але цікавий той факт, що зворотного зв'язка в даного явища не існує, тобто, ніякий високий рівень здібностей не може компенсувати низьку навчальну мотивацію

або ж її відсутність, і, отже, не може привести до високої успішності навчальної діяльності. Наприклад, при виконанні дипломної роботи, висока позитивна мотивація до цієї діяльності може компенсувати недостатній рівень професійних знань. Студенти, зацікавлені в кінцевому результаті, вивчають більшу кількість джерел і проводять експеримент на більш високому рівні з використанням сучасних методик, ніж ті, хто, має великий запас знань, але низьку мотивацію до даного виду діяльності.

Переживання успіху або неуспіху — це внутрішня представленість суб'єктові, як результатів його діяльності, так і змін, що відбулися в його системі-Я. Переживання успіху й неуспіху приводять до змін компонентів системи-Я, таких як самооцінка, самоповага і як результат — до зміни самовідношення, що, у свою чергу, прибільшує переживання успіху й неуспіху.

Рівень домагань відіграє значну роль у регулюванні реакції особистості на переживання успіху або неуспіху. Однаково досягнутий результат може переживатися однією особистістю як успіх, а іншою — як неуспіх, що визначається рівнем домагань особистості, а не ступенем труднощі виконаного завдання. Якщо результат досягає або перевищує цей рівень, то особистість вважає себе успішною, а якщо не досягає — неуспішною. При цьому проявляється вплив успіху або неуспіху на подальші зміни рівня домагань.

Виходячи з вище сказаного, можна рекомендувати викладачам вищих навчальних закладів усіляко розвивати, культивувати потребу в досягненнях, тому що мотивація на успіх сприяє стану задоволеності навчанням у ВНЗ (іншому спеціальному навчальному закладі), викликає ефект полегшення навчання, підвищує ефективність у плані зменшення витрат часу на досягнення навчальних цілей та ін.

Список літератури:

1. Волкова Н.П. (2007) Педагогіка: навчальний посібник. 2-е вид., перероб., допов. Київ: Академвидав, (с. 616).

2. Канюк С.С. (2002) Психологія мотивації: навчальний посібник. Київ: Либідь, (с.238–248).
3. Леонтьев А.Н. (2001) Лекции по общей психологии / под ред. Д. А. Леонтьева Е.Е. Соколовой. Москва: Смысл, (с. 511).
4. Макаревич О. (2006) Мотивація як підґрунтя дій особистості. Соціальна психологія. № 2 (16). (с. 134–141).
5. Маслоу А. (2006) Мотивация и личность. Санкт-Петербург: Питер, (с. 352).
6. Овсянецька Л.П. (2007) Мотиваційна основа творчості. Філософія, соціологія, психологія: збірник наукових праць. Івано-Франківськ: ВДВ ЦІТ, Вип. 12. Ч. II. (с. 23–30).

S.V. Zhurkina,
teacher of the Foreign Languages Department,
National University of Pharmacy, Kharkiv

THE ROLE OF ENGLISH FOR THE SPECIALIST WITH HIGHER PHARMACEUTICAL EDUCATION

Introduction. The purpose of this article is to find out what advantages a pharmacist with knowledge of English has in contrast to someone who cannot communicate fluently; to trace the opportunities and prospects of those pharmacists who are fluent in the language; to determine what the pharmacist needs to know in order to understand and provide quality service to foreign visitors to health care facilities.

Materials and methods. Researches by Yu. Blazhevych, T. Kolomiets, Yu. Suetina, O. Demetska, O. Yerofeeva on the importance of knowledge of English by pharmacists have been scrutinized. Methods for analyzing data, component analysis method, qualitative analysis methods have been used.

Results and their discussion. Today, English is the language of business, education and travel. In many countries, it occupies a very important place as the language of diplomacy and trade, as about 90% of world agreements are implemented by it. Also, the vast majority of information in various spheres of life, whether science, sports or entertainment is published in English. It is interesting to know that 90% of Internet resources are in English. It seems that learning and knowing the first language of the world is a must for every modern person, but, unfortunately, in our country there are still difficulties with this.

First of all, let's talk about the field of pharmacy.

It's a pity, but the present cannot be imagined not only without English, but also without pharmacies, because everyone needs medicine. But how are these industries related?

Our picturesque country is quite a tourist country. Every year a large number of foreigners come to us, and some of them even stay for a long time. In this regard, it is quite logical that fluency in English at the conversational level, as well as knowledge of medical terms are needed in order to provide professional assistance to their customers. Currently, not many pharmacies in Ukraine can confidently say "We speak English" (Демецька, 2016).

Knowledge of English should be one of the main conditions for employment in a pharmacy or other pharmacological institution, and now it is just beginning to spread by our health care institutions. Let's imagine the situation: there are two applicants for one vacancy, both have higher special education and the whole set of qualities required by the employer, but one of them speaks English without any problems, and the other has some difficulties with it. Who do you think has more opportunities to get a job? Of course, the one who knows languages. An English-language pharmacy is able to serve a larger number of customers than one that has a certain language barrier, which is why such drug stores definitely benefit from others.

For those who aspire to become not just a good specialist, but a real professional in their field it is necessary to know English. As mentioned above, a

huge number of both print and online publications are published in English and the pharmaceutical industry is no exception. In order to keep up with the times and not lose the unique opportunity to get acquainted with useful materials and new trends, your English must be at the appropriate level. Also, knowledge of English is needed by everyone who wants to have real professional contacts with colleagues and experts from other countries to share experiences and those who want to participate in international conferences, expressing their views on various issues.

Many people dream of realizing themselves in international companies or other enterprises outside the homeland, so it is obvious that for employment in the pharmacological field abroad, a certificate of English language proficiency is a mandatory document.

Understanding what a qualified pharmacist should know, we can easily say that he must be able to communicate to his client in English. According to Yu. Blazhevych (Блажевич, 2020), this knowledge can be divided into the following points:

- Conversation with the client. It includes greetings, polite and friendly attitude to the person, forgiveness. It will be appropriate to study and say phrases "Have a nice day!", "Get well soon!" or "Stay safe! ".

- Needs of a buyer. To do this, he must be able to ask the right questions to the client, understand what he wants to get, and to know the names of body parts and organs, diseases and the most common symptoms (allergy, cough, headache, rheum and others), medications.

- The ability to describe the product, its characteristics, benefits, dosage, indications, purpose. That is to be acquainted with foreign names of kinds of medicines: tablets / pills, drops syrup ointment and so on. Be able to explain clearly the method of application and dosage, warn of the consequences of overdose.

- Communication with the client in offline mode. A huge number of pharmacies have official sites for communication with potential buyers. Knowing English for pharmacists, you can greet the customer, be able to introduce himself

and use common phrases, tell about the pharmacy, as well as be able to ask politely the patient about his complaints about health problems.

- The last on the list, but not the least item is the ability to respond to unusual situations. The pharmacist must be prepared to respond to the visitor's complaint or reassure him, using "correct", i.e. polite English vocabulary.

Considering this issue, it was found that professional English in pharmacy plays not the last role. First, knowledge of English by pharmacists is necessary to communicate with foreign clients. By the way, in this case you will need not only professional knowledge of English, but also spoken language, as patients usually describe their condition not in medical terms, but try to explain it in simple words. Secondly, it is impossible to do without English when improving the qualification, because a significant part of useful literature and other special materials is published in this language.

Third, thanks to the English language, specialists of our country with higher education in the field of "Pharmacy" have the opportunity to communicate with their partners from abroad, hear the views of various experts and draw more correct conclusions on a particular issue. Also, free knowledge of the language allows pharmacists to participate in international conferences and be heard in different parts of the world.

References:

1. Коломієць Т.В. (2012). Мова спеціальності як фактор професійного розвитку студентів-фармацевтів при вивченні англійської мови. *Теорія та практика освіти у сучасному світі: матеріали I Міжнар. наук. конф.* Санкт-Петербург.
2. Суєтина Ю.В. (2017). Англійська мова в професії провізора. *Алея науки*. Вип. 10. (с. 134-137).
3. Демецька О. (2016). Англійська для фармацевта. *Фармацевт Практик*. Вип. 9.

4. Єрофєєва О.В. (2015). Актуальність вивчення англійської мови у медичному ВНЗ. *Збірка науково-практичної конференції з міжнародною участю УДМУ.*
5. Блажевич Ю. (2020). Наскільки важлива англійська в медицині?. *YAPPi: business English school.*

О.В. Карасьова,
доцент кафедри іноземних мов,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків

О.О. Чернишенко,
викладач кафедри іноземних мов,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків

ІНТЕРАКТИВНЕ НАВЧАННЯ ЯК ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Вступ. Українська система освіти вимагає нових форм і методів для організації та розвитку навчальної пізнавальної активності здобувачів вищої освіти, які стимулюють активність, мислення та розвивають їхні здібності та вміння бути незалежними та творчими. Основна ідея навчання базується на застосуванні нових підходів при організації роботи здобувачів вищої освіти на практичних заняттях для розвитку творчих здібностей, навичок та самооцінки, підготовки здобувачів вищої освіти до реального життя. Навчання майбутніх фахівців бути активними, високорозвиненими, незалежними, відповідальними та прогресивними є одним із головних завдань сьогодення.

Матеріали та методи. Теоретичний метод, метод системного аналізу, узагальнення, емпіричний, логічний, аналіз і синтез, індукція, дедукція.

Результати та їх обговорення. Аналіз вивчених матеріалів показав, що інтерактивне навчання є особливою формою самостійної пізнавальної діяльності учнів, основною ідеєю якої є розвиток самостійної точки зору, самостійного мислення та творчої особистості здобувачів вищої освіти, давати рішення щодо будь-яких ситуацій. Існує багато навчальних інтерактивних технік, які можна використовувати при викладанні іноземній мови. Наприклад, мозковий штурм, обмірковування, створення пари та обмін інформацією, сеанс оповіщення, процес інцидентів тощо.

У процесі наукового пошуку встановлено, що завдання для індивідуальної, самостійної та парної групової роботи з певними напрямками та рекомендаціями та переліком рекомендованих ресурсів широко використовуються для самостійної організації роботи здобувачів вищої освіти при інтерактивному навчанні. Вони допомагають пробудити їх до самостійного навчання, стимулюють самостійну дослідницьку роботу, роблячи незалежні аналізи та висновки. Наприклад, для організації такої форми самостійної роботи здобувачів вищої освіти, як підготовка до лекцій чи практичних занять, здобувачі вищої освіти використовують книжки чи буклети, методичні рекомендації з певними рекомендаціями.

Цікавою формою викладання іноземної мови є міні-лекції, одим із ефективних підходів організації активної роботи здобувачів вищої освіти, сьогодні розвиваються здібності здобувачів вищої освіти використовувати теоретичну інформацію на практиці. Вони полегшують обробку пам'яті здобувачів вищої освіти за допомогою конспекту лекцій, допомагають досягти результатів навчання та мотивують здобувачів вищої освіти. Деякі викладачі читають лекції зі спеціально наведеними помилками, які повинні виправляти здобувачів вищої освіти самостійно, є методом самостійної організації роботи здобувачів вищої освіти. Організація роботи стає простішою, коли ви розробляєте міні-лекції, засновані на тому, як працює мозок та використовується інтерактивний, захоплюючий та жартівливий

стиль мовлення у поєднанні з докладними рекомендаціями додаткових ресурсів.

Крім того, аналіз вивчених матеріалів показав, що самооцінка та самоконтроль зазвичай слідує за навчальним процесом. Вважаємо, що самоконтроль, виміряний за оцінками спостерігачів, викладачів та самозвітів, передбачає дохід, заощадження, поведінку, фінансову безпеку, престиж, фізичне та психічне здоров'я; самоконтрольовані люди більше вправні, ніж їх імпульсивні колеги, в регулюванні своєї поведінки, емоцій та імпульсів для досягнення довгострокових цілей.

Отже, інтерактивне навчання з такими підходами, як круглий стіл, мозковий штурм, міні-лекції з відео-презентаціями та завданнями для самоконтролю та самооцінки, завдання для індивідуальної, самодопомоги та роботи в парі з певні напрямки та рекомендації, а також перелік рекомендованих ресурсів стимулюють увагу здобувачів вищої освіти, розвивають самостійне мислення та пізнавальну діяльність здобувачів вищої освіти.

Дослідженням встановлено, що використання ігор може зняти психологічну втому та мовний бар'єр. Вони дають можливість викладачу без зайвої нервозності перевірити засвоєння тем, виявити прогалини в знаннях здобувачів вищої освіти у оволодінні практичними навичками. Немає сумнівів, що однією з переваг ігор є колективна форма роботи. І що ще важливіше під час гри - створення приємної атмосфери та середовища успіху для здобувачів вищої освіти.

Варто зазначити, що є багато способів організувати навчальний процес за допомогою парної техніки. Наприклад, телефонна мережа. Здобувач вищої освіти студент А дзвонить будь-якому студенту (Студент Б) про будь-що. Коли розмова закінчується, студент В зателефонує будь-якому студенту (студенту С) про будь-що. Тримайте ланцюг. Має бути швидким. Добре підходить для розминки. Здобувач вищої освіти, який відповідає, повинен зробити наступний дзвінок (для підтримки динаміки). Парові імпровізації

користуються великою популярністю. Наприклад, маленька реклама. Продається / Здається / Дружба. Здобувач вищої освіти А побачив у газеті секретне оголошення. Здобувач А сама вирішує тему оголошення. Потім вона вибирає будь-якого іншого студента (здобувача Б, який розмістив оголошення) і телефонує їй з цього приводу. "Я телефоную з приводу вашої реклами няні, яка живе вдома ..."

Аналіз дослідження показав, що однією з цікавих інтерактивних технік є "Buzz session", що означає, що учасники об'єднуються в сесійні групи, які зосереджуються на одній темі. У кожній групі кожен учень вносить думки та ідеї. Наприклад, здобувачів вищої освіти поділяють на 3-4 групи і роздають картки із ситуативними завданнями за темою уроку. Кожна група повинна скласти діалог за поданими ідеями протягом 7-10 хвилин. Коли час закінчується, здобувачів вищої освіти повинні представляти та виконувати свої діалоги.

У процесі наукового пошуку встановлено, що стиль процесу інцидентів передбачає формат вивчення конкретних випадків, але процес не такий жорсткий, як повноцінне навчальне заняття. Основна увага приділяється вивченню вирішення реальних проблем, які стосуються реальних людей. Невеликим групам учасників надають детальну інформацію про фактичні випадки, а потім пропонують розробити дієве рішення.

Наприклад, у грі «Факт чи вигадка» одна людина розповідає коротку історію про себе або когось, про кого знає чи чула. Зазвичай це щось смішне або божевільне. Це може бути правдива історія, або щось вигадане. Кожен в кімнаті повинен сказати, чи вважають вони, що історія - це факт (правда) чи вигадка (вигадана). Учасники можуть по черзі розповідати історію.

Завдяки дослідженню переконались, що інтерактивне навчання одночасно вирішує кілька проблем: розвиває навички спілкування, допомагає встановити емоційний контакт між здобувачів вищої освіти; вирішує інформаційну задачу, оскільки вона забезпечує учнів необхідною інформацією, без якої неможливо здійснити спільну діяльність; розвиває

загальні навички (аналіз, синтез, постановка цілей тощо), тобто забезпечує вирішення навчальних та розвивальних завдань; забезпечує вирішення освітніх проблем, бо вчить і вчить працювати в колективі, вислуховувати думки інших.

Інтерактивне навчання частково вирішує ще одне важливе завдання. Ми говоримо про розслаблення, зняття стресу, зосередження уваги, зміну форм діяльності тощо. У цьому розумінні онлайн-навчання як форми навчального процесу, дійсно здатного оптимізувати характер, зміст та структуру педагогічної взаємодії.

Таким чином, використання цікавих форм і методів у реалізації підходу, орієнтованого на учня, у навчанні іноземної мови може значно збільшити час мовленнєвих практик уроку для кожного здобувача вищої освіти для досягнення навчання для всіх членів групи, вирішувати різноманітні навчально-розвивальні завдання. Учитель у свою чергу стає організатором самостійної навчально-пізнавальної, комунікативної, творчої діяльності учнів, з'являються можливості для вдосконалення навчального процесу, розвитку комунікативної компетентності учнів цілісного розвитку їх особистості.

Список літератури:

1. Bonnie E. “9 Brainstorming Activities to Inspire Your Content Marketing Team” (2017), available at: <https://technologyadvice.com/blog/> (accessed 1 June 2018).
2. ESL Education: Strategies for teaching English language learners (2019), available at: <https://education.cu-portland.edu/blog/> (accessed 17 October 2019).
4. Galloway N. (2018), “Global English and Change in English Language Teaching. Attitudes and Impact”, London and New York Routledge Taylor and Francis Group.

5. Heick T. (2019), "The characteristics of a highly effective learning environment", available at: www.teachthought.com/ (accessed 21 March 2018).

I.V. Kolyada,
teacher of the Foreign Languages Department,
National University of Pharmacy, Kharkiv

THE CONCEPT OF MODERN SLANG IN ENGLISH

Introduction. This article examines the history of origin and various features of English slang. Some aspects of English modern slang are considered. Examples of the usage of modern slang, the slang vocabulary in speech and the impact of foreign languages on the slang are shown.

Materials and methods. The analysis of educational materials and modern slang as well as phraseological dictionaries in the target field.

Results and their discussions. Slang is one of the replenishment sources of the vocabulary of the English literary language and one of the elements of English culture. Speech processes unfolding in slang make it a natural experimental laboratory for observing language changes in a social context. The term "slang" meaning "language of a low or vulgar type" was first coined in 1756, and since 1802 the term has been used to refer to "cant or jargon of a certain class or period". (certain class or period), and since 1818 slang began to be understood as "a language of high colloquial type, lower than the level of standard well-educated language, from new words, or words that are used in a certain sense" (Potyatinnik, 2003).

Slang (from English S (special), lang (language)) - a set of special words or new meanings of existing words used in different groups of people (professional, social, age, etc.). In English lexicography, the term "slang" became widespread in the early XIX century. The etymology of this word seems controversial. The term

"modern slang" is understood as a set of linguistic means of high expressive power, which are constantly transformed and used in communication by young people who are in friendly or family relations (Nikitina, 2007)

There is no one and universal form of slang. Many different options are used. Different social groups at different times developed their own slang. There is a British version of English (BrE, BE, en-GB), which includes a wide range of English accents and dialects used in the United Kingdom and different from other regional pronunciations. London slang is slang used in London. Cockney's rhyming slang is the most famous form of London slang. As different regions of any country have different dialects and slang, so in Britain in different regions there are words and expressions specific to that region. The lexical structure of English, like any other language, contains a large number of slang formations that correspond to certain age and professional groups of people. Slang develops, changes very quickly. All changes take place to simplify oral language and comprehension. Slang is a living and dynamic formation. This is an important part of speech that helps to "keep" it "alive".

Slang covers almost all areas of life, describes almost all situations, except boring, because the slang word is born as a result of the emotional attitude of the speaker to the subject of conversation. Slang is a constant word formation, which is based on the principle of language play. It is important for a young person not only "what to say", but also "how to say" to be an interesting narrator. Modern slang is characterized by liveliness, flexibility and unexpected wit. English modern slang has no grammar (this is a kind of denial of the existence of grammar), so there are no rules for its formation and use. It is also worth noting the difference between English and American slang: the same words can have completely different meanings.

Thus, slang is the enrichment of the English language. Slang has a very interesting history and meaningful terms. The same words can have completely different meanings depending on the context, age, nationality of the person speaking (English or American). Slang is used in colloquial language. It is very

difficult to fully communicate without slang. The presence of slang indicates that the language is alive.

References:

1. Potyatinnik U.O. (2003). Sociolinguistic and pragmastylistic aspects of the functioning of slang vocabulary (on the materials of US periodicals): Thesis for science degree of Cand. philol.sciences (p.246). Lviv: special.ed. 02/10/04 "Germanic languages" / U.O. Potyatinnik.
2. Nikitina T.G. (2007). Youth slang: explanatory dictionary (p. 910): more than 12,000 words; over 3000 phraseologisms / T.G. Nikitina. - М .: Astrel: AST.

Д.О. Красноручий,

студент,

Харківського національного економічного

університету ім. С. Кузнеця, м. Харків

РОЛЬ МОВНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ФАХІВЦІВ СФЕРИ УПРАВЛІННЯ

Вступ. На сьогоднішньому етапі розвитку вітчизняної економічної системи та враховуючи ступінь інтеграції українського суспільства до міжнародного середовища, актуальними постають питання конкурентоспроможності вітчизняних фахівців на міжнародному ринку праці та відповідності їх кваліфікації сучасним світовим тенденціям. Однією з домінуючих тенденцій на міжнародній арені є пожвавлення глобалізаційних процесів, що призводить до, по суті, зникнення кордонів між країнами з метою поглиблення співпраці у всіх сферах соціально-економічного життя. Першими, хто відчуває на собі дані процеси, власне і є представники найвищих щаблів влади та топ-менеджери суб'єктів економічної діяльності, що займаються зовнішньоторговельною та інвестиційною діяльністю, тобто фахівці, що пройшли підготовку саме як управлінці. І в процесі даної

міжкультурної комунікації актуалізується питання мовної підготовки, тобто відбувається перевірка рівня знань та компетенцій. Для українських реалій однаково важливим є як формування належного рівня підготовки під час вивчення іноземних мов, так і вивчення української мови для фахівців будь-яких галузей.

Матеріали та методи. Дослідженням даної теми займалися такі науковці як Ганніченко Т.А., Куварова О.К., Плотницька І.М., Левченко О.П. та інші. В свою чергу комунікативна компетенція являє собою сукупність знань та умінь про спілкування в різноманітних ситуаціях. Комунікативна компетенція передбачає володіння мовленнєвими уміньми й навичками, необхідними для спілкування. Професійна мовленнєва комунікація відбувається в межах сфери професійної взаємодії і може протікати в усній або письмовій формах, за офіційних чи неофіційних обставин.

Результати та їх обговорення. Питання вивчення української мови у закладах вищої освіти у процесі підготовки фахівців сфери управління наразі досить гостро постає перед викладачами. Сучасні соціально-економічні та політичні реалії змушують до впровадження механізмів підвищення ефективності вивчення державної мови здобувачами та створення механізмів контролю за рівнем якості сформованих компетенцій у фахівців. Однією з головних проблем мови основних представників управлінських кіл є значна кількість нелітературної лексики, а іноді банальне незнання української мови. Саме тому основним завданням системи освіти України має стати імплементація в процес навчання інноваційних механізмів підвищення рівня знань за показником володіння мовними навичками.

Щодо вивчення іноземних мов, можна констатувати, що у процесі навчання вони розглядаються як невід'ємний компонент професійної підготовки майбутнього спеціаліста будь-якого профілю. Для фахівців сфери управління знання з цієї дисципліни тільки збільшують свою вагомість, оскільки дані робітники у процесі своєї професійної діяльності постійно знаходяться у процесі комунікації, і не тільки зі співвітчизниками, але й з

представниками інших народів. Безперечною є теза, що вузівський курс повинен носити професійно-орієнтований характер, що має на увазі задоволення як пізнавальних, так і комунікативних потреб фахівця (Ганніченко, 2009). Метою вивчення майбутніми управлінцями іноземних мов є тренування компетенції міжкультурного професійно-орієнтованого спілкування. Тому пріоритетом є підготовка студентів, що здатні до творчого мислення, які можуть застосувати отриманні знання та вміння на практиці, та вміють аргументувати і відстоювати власну позицію. Всі вищезазначені якості можуть бути сформовані за допомогою імплементації відповідного підходу у навчанні, і вагомий внесок може принести використання міждисциплінарного підходу у вивченні іноземних мов.

Одним з методів формування мовних компетенцій як при вивченні іноземних мов, так і при вивченні української мови, є аналіз певних документів або публіцистичних матеріалів. Так, наприклад, працюючи з матеріалами зарубіжних видань, студент оволодіває не тільки іноземною мовою, а й прийомами роботи зі спеціальною літературою, спеціальною термінологією, системою позначень і специфічними для зарубіжного досвіду поняттями. Раціональним є поєднання в контексті мовної підготовки аналізу закордонних документів та українських аналогів. При паралельному аналізі відповідників на позначення певних термінів формується загальний спектр значення того чи іншого слова або словосполучення, і студент поступово формує для себе парадигму сприйняття певних галузей. Ця дія стає можливою тільки при тісній інтеграції мовної підготовки здобувача з навчанням профілюючих предметів. Інтегративні професійні знання у студентів формуються протягом усього періоду навчання шляхом їх накопичення з різних освітніх областей. Провідне місце в цьому процесі повинні займати базові знання загальноосвітніх і спеціальних предметів.

Ефективність проведення мовної підготовки в першу чергу залежить від активізації самостійної діяльності здобувача, викладач має створити передумови як для групової, так і для індивідуальної роботи студентів. У цих

умовах має студент має використати весь свій потенціал як заснований на вивченні професійних дисциплін та у результаті перенести свої знання у процес комунікації. Пізнавальна самостійність розвивається при глибокому і осмисленому засвоєнні учнями основ наук, оволодінні навичками роботи з книгою і застосуванні отриманих знань у практичній діяльності (Куварова, 2006).

Таким чином, можемо дійти висновку, що важливість мовної підготовки для управлінців актуалізується з кожним днем. Система освіти в Україні не є ідеальною, і саме тому необхідність приділення особливої уваги питанням вивчення української мови має бути чітко виокремлена у пріоритетних напрямках державного розвитку.

Список літератури:

1. Ганніченко, Т.А. Формування комунікативної компетенції майбутніх економістів засобами дидактичної гри у процесі мовної освіти : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.02 “Теорія та методика навчання” / Т.А. Ганніченко; Херсонський держ. ун-т. – Херсон, 2009. – (21 с.)
2. Мовна компетентність державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування : навч.-метод. посіб. / уклад.: І.М. Плотницька, О.П. Левченко, З.Ф. Кудрявцева та ін.; за заг. ред. І.М. Плотницької, О.П. Левченко. – К. : НАДУ, 2009. – (48 с.)
3. Куварова О.К. Роль культури мовлення у формуванні мовної особистості / О.К. Куварова // Культура професійного мовлення: матеріали регіональної науково-методичної конференції. – Дніпропетровськ: Пороги, (2006).

Н.В. Латунова,
викладач кафедри іноземних мов,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків

ТЕМАТИЧНА ПРЕЗЕНТАЦІЯ ЯК ЗАСІБ НАВЧАННЯ УСНІЙ МОВИ В НЕМОВНИХ ВНЗ

Вступ. У зв'язку з розвитком інформаційних технологій в даний час істотно змінився підхід до організації процесу вивчення іноземної мови у вищій школі. Широке застосування отримують наочні посібники, виконані на основі мультимедійних технологій, що дають можливість здійснювати процес навчання на якісно новому рівні. Одними з найбільш популярних на сьогоднішній день є мультимедійні презентації.

Матеріали та методи. Виконуючи наочно-ілюстративну функцію, мультимедійні презентації можуть бути успішно використані викладачем практично на всіх етапах навчання: введення і закріплення лексичного і граматичного матеріалу, контроль вивченого матеріалу. Крім того, створення проектів у вигляді презентацій є невід'ємною частиною самостійної роботи здобувача вищої освіти. Презентації можуть бути використані в якості опори при аудіюванні, переказі текстів, складанні діалогів. Такий широкий спектр застосування мультимедійних презентацій пояснюється тим, що презентації «вносять різноманітність, оживляють процес навчання, збільшують емоційний вплив на студентів, створюють комфортне середовище навчання, допомагають сформувати модель реального спілкування» (Попкова, 2015). Важливим є і той факт, що розробка презентацій підвищує інформаційну культуру здобувачів вищої освіти, їх мотивацію і самооцінку.

Досвід показує, що так звані тематичні презентації (презентації із запропонованих тем) - це ефективний прийом вдосконалення монологічного мовлення, що представляє великий матеріал для спілкування іноземною мовою. За допомогою презентації студент має можливість вибудувати

свою промову логічно послідовно і складно, викладати свої думки досить повно і правильно в мовному відношенні. При організації заняття з використанням презентації навчальний матеріал подається наочно і доступно, ніж якби це було в звичайній усній формі. У процесі свого виступу здобувач вищої освіти має можливість використовувати ключові слова, схеми, таблиці, картинки, які він підготував. Це дозволяє висловлюватися послідовно, розгорнуто, впевнено і виразно.

Використання тематичних презентацій вважається цілком виправданим в процесі навчання, як загального, так і професійно-орієнтованого іноземної мови.

З одного боку, у доповідача удосконалюються навички говоріння (монологічного мовлення). З іншого боку, аудиторія вчиться сприймати іншомовну мову на слух (навички аудіювання), а також вести діалог з доповідачем по темі презентації, удосконалюючи тим самим навички діалогічного мовлення.

Створення тематичної презентації - це не тільки цікавий, але і досить трудомісткий процес. Для підготовки презентації необхідно вивчити великий обсяг інформації, щоб уникнути шаблонів і перетворити свою роботу в продукт індивідуальної творчості. Слід пам'ятати про структуру презентації: вступ, головна частина з розвитком основних положень, логічно пов'язаних між собою, і висновок.

Успіх мультимедіа-виступів багато в чому залежить від дотримання вимог до створення презентації: інформативність, лаконічність, логічність, структурованість, наочність і грамотність (Куліченко, 2016). Дотримання перерахованих вимог необхідно для створення якісної презентації, використання якої зробить заняття пізнавальним і ефективним.

Робота над створенням презентації включає в себе етапи:

- Підбір і структурування інформації по темі.
- Підбір ілюстративного матеріалу.
- Складання тексту та оформлення презентації.

- Підготовка виступу по темі презентації.
- Захист презентації, її обговорення на занятті.

Слід зазначити, що ефективним є не тільки індивідуальне створення презентації, а й колективна робота, коли, крім згаданих вище переваг використання презентації, розвивається почуття відповідальності, робота в команді.

Як правило, створення тематичних презентацій викликає великий інтерес у здобувачів вищої освіти, при цьому, на відміну від традиційного переказу тексту, до процесу залучаються різні за рівнем володіння іноземною мовою студенти, що безсумнівно оптимізує навчальний процес.

Тематичні презентації можуть ефективно використовуватися в якості оціночного засобу. Здобувачі вищої освіти отримують завдання представити виступ за усною темою в супроводі мультимедійної презентації. Вивчивши лексичний і граматичний матеріал за запропонованою темою, вони повинні самостійно скласти усні повідомлення, підібрати ілюстративний матеріал, і представити свої повідомлення перед аудиторією. При цьому найбільш успішним, на мій погляд, є такий виступ, коли сама презентація не повторює слова доповідача, а доповнює його мова, створюючи цілісну і яскраву картину виступу.

Велика кількість лексичних, граматичних і стилістичних помилок в презентації часто обумовлено і тим, що спочатку матеріал презентації створювався шляхом перекладу українського тексту на іноземну, що неприпустимо, оскільки студенти повинні вчитися користуватися іншомовними джерелами.

Якість тематичної презентації оцінюється викладачем за наступними критеріями:

- відповідність змісту презентації заявленій темі;
- структурованість тексту презентації;
- візуальне оформлення презентації;
- грамотність викладу;

- виступ.

Результати та їх обговорення. Отже, проведений аналіз дозволяє зробити висновок про доцільність використання тематичних презентацій на заняттях іноземної мови, за допомогою яких стає можливим реалізувати комунікативну функцію мови. Уміння виступати перед аудиторією на іноземній мові з використанням мультимедійної презентації в подальшому дозволить здобувачам вищої освіти стати професійно затребуваними фахівцями.

Список літератури:

1. Куліченко Ю.Н., Попова О.Ю., Линькова Ю.І. (2016) Використання мультимедійних презентацій в процесі навчання іноземної мови студентів немовних спеціальностей // Світ науки, культури, освіти. № 4 (59). (С. 30-33).
2. Попкова О.В. (2015) Роль самостоятельной работы студентов по созданию презентаций в формате Microsoft Power Point в развитии языковой и информационной компетенции // Учёные записки Орловского государственного университета. № 3 (66).

А.М. Лебедин,
асистент кафедри організації та економіки фармації,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків

ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ ВІДПОВІДНО GPP

Вступ. На сьогоднішній день українська фармацевтична галузь продовжує активний розвиток, орієнтуючись на європейський досвід. Впровадження вимог належної аптечної практики Good Pharmacy Practice (GPP) відбувається з метою забезпечення належної якості фармацевтичних послуг, які фармацевтичні працівники надають населенню.

Матеріали та методи. В роботі застосовувались методи: історичний, логічний, структурний аналіз. Використовувались дані науково-дослідних компаній і виробничих підприємств.

Результати та їх обговорення. Останнім часом у світі відбулася зміна парадигми фармацевтичної практики від «орієнтованої на продукт» до «орієнтованої на пацієнта». Фармацевтичну допомогу розглядають як продовження медичної, зросла роль фармацевтичного працівника в амбулаторній практиці – пацієнт знаходиться в більш доступному контакті до провізора ніж до лікаря. Провізор сприймається як експерт у галузі лікування різних хвороб і використанні лікарських засобів, є довірчим джерелом інформації і практичних порад. У розвинених країнах статус фармацевтичних працівників зростає у зв'язку з розвитком фармакології, об'єктивними демографічними тенденціями: збільшення тривалості життя, старіння населення.

Фармацевтична допомога це комплекс організаційно-правових і спеціальних (медико-фармацевтичних), соціально-економічних заходів, спрямованих на збереження здоров'я людей, профілактику захворювань, забезпечення ефективної фармакотерапії з метою усунення фізичних і, як наслідок, моральних страждань людей незалежно від їх соціального й матеріального статусу в суспільстві, расової та національної приналежності (Гала, 2019).

Аптека є закладом охорони здоров'я, в цьому полягає основна роль провізора у суспільстві. Реалізація лікарських засобів вторинна порівняно з наданням фармацевтичної допомоги в рамках єдиного ланцюга: лікар – пацієнт – фармацевт. Станом на кінець листопада 2020 року в Україні налічувалося 16,2 тисяч аптек та 3,7 тисяч аптечних пунктів. В даний час їх співвідношення становить 80:20 %.

Однією з найголовніших вимог положень GPP є наявність кваліфікованого персоналу, тому особливу увагу у цьому напрямку треба приділяти навчанню, підготовці, обізнаності та відповідальності персоналу,

від цих положень залежить якість надання послуг, є вимоги до системи менеджменту якості.

Згідно вимог GPP фармацевти повинні бути поінформованими і оновлювати свої знання щодо змін в інформації про лікарські препарати. Це означає, що фармацевтичні працівники мають знатися на особливостях професійної термінології. В даному контексті є робочою роль – сприяння підвищенню ефективності системи медичної допомоги і охорони здоров'я. Основними функціями є поширення оціночної інформації про лікарські засоби і різні аспекти самодопомоги та участь у профілактичних заходах та послугах (Гала, 2019).

Провізор, фармацевт не продавець, як іноді помилково їх називають, а фахівець з вищою спеціальною фармацевтичною освітою. Провізор щоденно працює з людьми, які потребують поради й допомоги. В своїй щоденній роботі фармацевтичні працівники використовують спеціальну термінологію, яку підлаштовують під конкретного споживача – мета сприяти поліпшенню даних.

Список літератури:

1. Гала Л.О., Панфілова Г.Л. (2019). Науково-прикладні підходи до розробки структури й змісту національного стандарту Належної аптечної практики: метод. рек. – К.: НМУ імені О.О. Богомольця, 2019. – (22 с.)
2. Голод Р.Б. (2013). Українська мова (за професійним спрямуванням) : [навчальний посібник] / Р.Б. Голод, О.М. Мельничук, Л.І. Сілевич. – Івано-Франківськ: Видавництво ІФНМУ, 2013. – (212 с.)

W.L. Lenö,
Deutsch und Lateinlehrerin
der Medizinischen Fachschule, st.Dubno
zyklische Kommission für Naturwissenschaften

**DIE NUTZUNG DER TRAININGSPLATTFORM "KENHUB" IM
FERNUNTERRICHT DER LATEINISCHEN ANATOMISCHEN UND
MEDIZINISCHEN TERMINOLOGIE IM DEUTSCHUNTERRICHT FÜR
BERUFLICHE ZWECKE**

Abstrakt. Der Artikel behandelt die Hauptaspekte der Informatisierung der modernen Bildung im Zusammenhang mit der Entwicklung und Implementierung von professionellem Deutsch und Latein an der medizinischen Hochschule mithilfe des Kenhub-Webdienstes, dessen Hauptzweck darin besteht, die intellektuellen Aktivitäten der Studenten zu rationalisieren.

Besonderes Augenmerk wird auf computergestützte Lernsysteme gelegt, die die Einführung und Anwendung von Informations- und Kommunikationstechnologien im Fremdsprachenunterricht, die Grundprinzipien des Aufbaus solcher Systeme und ihre notwendigen Komponenten zur Bestimmung der Bildungsziele und -inhalte ermöglichen. Der Einsatz von Webtechnologien kann die Motivation zum Lernen und zu kognitiven Aktivitäten erheblich steigern, das berufliche Niveau zukünftiger Fachkräfte verbessern und die neuesten Informationsressourcen für berufliche Aktivitäten nutzen.

Schlüsselwörter: die Praxis der IKT-Technologien, medizinische Terminologie, medizinische Fachbegriffe, Interaktive Quizze, Kenhub.

Formulierung des Problems: Unter den Hauptfunktionen der wissenschaftlichen und technologischen Entwicklung der Gesellschaft wird nun betont Probleme der Entwicklung, Verbesserung und weit verbreiteten Umsetzung im Alltag die Praxis der IKT-Technologien, unter denen heute der führende Platz gehört zu Remote-Web-Technologien, deren Implementierung viel ermöglicht

Steigerung der Effizienz von Informationsprozessen - Sammlung, Suche, Systematisierung, Analyse der Speicherung, Verallgemeinerung, Verarbeitung, Präsentation und Untersuchung von medizinischen Begriffen und lexikalischem Material. Aus der Perfektion von Methoden und Mitteln zur Verarbeitung und Anwendung von Informationen Ressourcen hängen von der Wirksamkeit aller sozialen Bereiche ab Leben. Die rasante Entwicklung der Informationstechnologie bringt Veränderungen in allem mit sich Insbesondere in Lebensbereichen ergeben sich neue Möglichkeiten in der Bildung. [Medizinische Fachbegriffe zu lernen](#), zu verstehen und anzuwenden kann wirklich mühsam sein. Doch ob du es magst oder nicht, es ist ein großer Bestandteil für jeden Menschen, der im Gesundheitswesen arbeitet.

Medizinische Terminologie lernen heißt gleichzeitig auch medizinische Fachsprache lernen. Und medizinische Fachsprache erleichtert den späteren Berufsalltag enorm, weil sie ein universelles Kommunikationsmittel zur effizienten und präzisen Verständigung ist.

Grundlagen: Was die häufigsten Begriffe der medizinischen Nomenklatur beim Anatomielernen sind? Dazu gehören definitiv die anatomischen Lage- und Richtungsbezeichnungen mit den Körperachsen und -ebenen. Anatomische was? Anatomische Ebenen sind imaginäre Ebenen, die den Körper in verschiedene Schnittflächen teilen. Sie können diese grundlegenden Begriffe der medizinischen Terminologie häufig auf www.kenhub.com finden - deshalb ist es eine gute Idee, sie gleich am Anfang zu lernen und ihren Sinn zu verstehen.

Interaktive Quizze: Ein Quiz für die medizinische Terminologie ist der ideale Weg, um dich mit diesem neuen Thema und den verwirrenden lateinischen Namen vertraut zu machen. Der schlaue Spaced-Repetition Algorithmus von Kenhub erkennt, bei welchen Begriffen du noch etwas mehr Übung brauchst und wird dich automatisch mit mehr Fragen zu diesen Fachbegriffe füttern. So machst du am schnellsten und effektivsten Fortschritte. Diese interaktiven Übungsaufgaben benutzen einen intelligenten Algorithmus, der sich an eine Schwachstellen anpasst und kann man ausprobieren auf www.kenhub.com.

Lerne schneller für deinen nächsten Anatomietest: Viele schriftliche Anatomieprüfungen bestehen aus Multiple-Choice-Fragen. Daher macht es Sinn, dieses Format auch zu nutzen, wenn die Studenten für die Prüfung lernen.

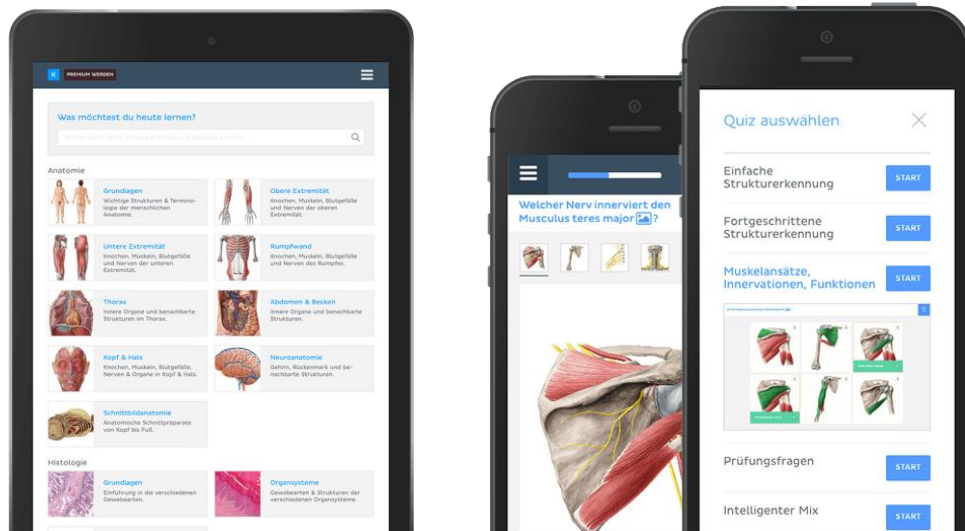
Mit diesen Anatomie Quizzen können Wissen zu jedem Thema testen, wiederholen und festigen. Solcher intelligenter Algorithmus erkennt die Schwachstellen und so bekommen Studenten individuell die Fragen, die am schnellsten voran bringen.

Die schlechte Nachricht ist, dass die medizinische Fachsprache nicht bei den anatomischen Ebenen aufhört. Es gibt noch weitere Lage- und Richtungsbezeichnungen, Körperbewegungen, Körperhöhlen, Oberflächenanatomie...

Die gute Nachricht ist, dass wir für jedes dieser Themen ein tolles Quiz haben, das dir beim Lernen unter die Arme greifen wird. Worauf wartest du also?

Anatomiequizze für jedes Wissenslevel: Teste Wissen mit diesen Quizzen für Anfänger und Fortgeschrittene, in denen Sie Strukturen erkennen müssen oder mit klinischen Prüfungsfragen. Da Muskeln ein allzeit beliebtes Prüfungsthema sind, finden Sie auch Quizze zu Muskelfakten wie Ursprung, Ansatz, Innervation und Funktion.

Starte ein Anatomiequiz jederzeit und überall: Egal welches Thema du auch lernen musst, Hunderte Quizze werden dir helfen, dich bestens auf deine Anatomieprüfung vorzubereiten. Egal ob auf dem Smartphone, Tablet oder am Rechner - unsere Quizzes stehen dir online überall zu Verfügung. Muskeln, Knochen, der Aufbau des Herzens oder des Gehirns, Histologie, Neuroanatomie - Hunderte von Fragen zu allen Themen in der Anatomie warten auf dich, um dein Wissen zu vertiefen.

Schlussfolgerungen: Die Organisation des Bildungsprozesses ist nicht möglich ohne die Nutzung von Online-Diensten, die Innovation bieten, Interaktivität und Multimedia. Moderner Ansatz für die Organisation

Ausbildung ermöglicht Lehrern der geisteswissenschaftlichen Disziplinen der Medizinischen Fachschule in Dubno nicht nur, um neue kennenzulernen computergestützte Arbeitsformen, aber auch um sie praktisch für den Zweck umzusetzen Verbesserung der Ausbildungsqualität künftiger Ärzte.

Verweise:

1. <https://www.kenhub.com/de>
2. <https://www.kenhub.com/de/library/lernstrategien/kostenlose-anatomie-quiz-ubungen-schneller-anatomie-lernen>
3. <https://www.kenhub.com/de/library/lernstrategien/kostenlose-anatomie-quiz-ubungen-schneller-anatomie-lernen>

N.O. Lysenko,
associate Professor of the Department of Fundamental
and Language Training of National University of Pharmacy, Kharkiv

O.O. Lytvynenko,
associate Professor of the Department of Fundamental
and Language Training of National University of Pharmacy, Kharkiv

N.O. Tomarieva,
assistant of Foreign Languages Department,
National University of Pharmacy, Kharkiv

PROBLEMS OF THE FLIPPED CLASSROOM IN THE DISTANCE TEACHING OF UKRAINIAN LANGUAGE

Introduction. In modern conditions, when teaching in educational institutions is provided in a mixed form, with the elements of distance learning involved, it is especially important to use the latest methods of both teaching and testing of acquired knowledge and skills.

Having the access to the MOODLE and ZOOM platform, as well as using Google classes, we consider such a learning model as "Flipped classroom" to be quite promising.

The first flipped classroom model was first used in 2007 by American teachers Jonathan Bergman and Aaron Sams, who have long debated how to provide their lectures to the athletes who often skip classes. In a while, this idea developed into a new educational direction, but at first it was the usual Power Point presentations, to which teachers added voice guidance and posted on the Internet.

Materials and methods. In our research the comparative method of analysis has been used. "Flipped classroom" is a type of blended learning, the main feature of which is that the homework for students is to work in an online environment: watching educational videos or information resources to process new learning material or consolidate what has already been learned. Instead, during the

classroom (or virtual lesson on the ZOOM platform) students under the guidance and with the help of the teacher perform practical tasks on the topic, which they have mastered independently.

What are the advantages of this model? We believe that the "Flipped classroom" modifies the role of the teacher in the learning process. From the main translator of knowledge, the teacher becomes an assistant - consultant and coordinator. This, in turn, teaches students to search independently, eliciting the need to find creative solutions to problems. The role of students has also changed. They are no longer passive observers. They have to be responsible for the knowledge obtained, for the direct educational process, to look for practical application of the received information.

The following types of "Flipped classrooms" are usually distinguished:

The Standard Inverted Classroom. Students receive homework, which includes watching video lectures, acquaintance with the materials related to the topic of the next lesson, during which they apply the acquired theoretical knowledge in practice, and teachers have extra time for individual work with each student.

The Discussion-Oriented Flipped Classroom. Students are given the task to watch certain videos or materials of Internet the teacher in class organizes a discussion of the information received. Such a lesson resources. And involves a debatable or problematic topic.

The Demonstration-Focused Flipped Classroom. This form will be effective for those subjects that require demonstration of materials, visual experiments. The teacher demonstrates the necessary activity, and students perceive and analyze it, and then perform certain actions at their own pace - as they see fit. That is, this type of class is more adequate for applied specialties.

The Faux-Flipped Classroom. The use of this form will be appropriate if the teacher is not sure that students will prepare at home. This model allows students to watch videos in class and then perform appropriate tasks.

The Group-Based Flipped Classroom. This model encourages students to learn from each other, explain to classmates the answers, effective ways to obtain information, conduct research and more.

The Virtual Flipped Classroom. It is this option that we now have to give preference to during the epidemic and quarantine, combining it with the Group-Based Flipped Classroom, which is due to the presence of a student group, rather than individual students. The whole learning process took place remotely: the teacher announces the task, suggests the material for review, sends a set of exercises, consults online, provides access to tests, announces deadlines, prepares part of tasks or questions for discussion for classroom and gives final grades. Previously, students should be divided into mini-groups. The principle of distribution is either by the level of language competence, or, conversely, by deliberately grouping "weak" and "strong" students. However, there is a danger that the group will have leaders who will "pull" weak and lazy students, they will honestly read (review) all the proposed, and then additional material, will speak actively in the classroom. Therefore, it is very advisable, in our opinion, to conduct synchronous mini-testing in the Google classroom, so that each student can demonstrate the level of mastery of the topic before the class.

Accordingly, the teacher is required to:

1. Motivate the students. A clear explanation of why you need to study the relevant topic, why "to flip the class."
2. Define and adapt the material which the students have to study, read, review in advance (sections of textbooks, articles in magazines, web pages, podcasts, videos, mini-lectures, etc.).
3. Give clear instructions for the tasks.
4. Carry out intermediate control (for example, test) and answer the questions before the beginning of the classroom.
5. Evaluate the results honestly and reasonably.

Results and their discussion. As a summary, let us note that nothing activates the majority of our students more than the inevitable and ruthless

deadline. The teachers must warn about the consequences of untimely performance of intermediate tasks and always keep their promises. Only well-trained students are allowed to attend the class. If the participants of the "flipped classroom" have no questions, it is the teacher who made a mistake somewhere, left something unattended. For the "flipped classroom" it is necessary to choose debatable topics, provocative highlights, then the results of the study will be forever etched in the memory, and, consequently, the pedagogical goal will be achieved.

О.О. Ломака,
викладач кафедри фундаментальної та мовної підготовки,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІГРОВОГО МЕТОДУ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ В ДИСТАНЦІЙНОМУ ФОРМАТІ

Вступ. Дистанційний формат навчання, зважаючи на ситуацію пандемії у світі, нині вимушено став популярним, а в особливо гострих ситуаціях – єдиним можливим засобом здобуття освіти. Внаслідок цього, дистанційний формат здобув шанс на новий якісний виток у розвитку. Чимало викладачів зіткнулися з проблемою пошуків нових форм, методів, а найголовніше – засобів навчання. Для покращення методики викладання української мови як іноземної, зокрема у дистанційному форматі, пошук ефективних засобів навчання став головним завданням, адже мовна компетенція є запорукою професійності будь-якого спеціаліста.

Матеріали та методи. Одним із успішних форм викладання української мови як іноземної став суголосний сучасним реаліям ігровий метод. Варто зазначити, що гра загалом, і як метод, і як окрема технологія, стала предметом вивчення багатьох психологів, педагогів, і зокрема лінгвістів, чії праці довели ефективність формування необхідних

компетенцій серед усіх можливих вікових категорій, що обумовлено елементом змагання, який є складовою людської природи й культури. Важливо, що саме за допомогою гри можна зацікавити й змотивувати студентів будь-якого віку й рівня знань, адже цей метод дозволяє зробити навчання максимально простим і невимушеним, відтак сприяє створенню SMART-середовища.

Метод лінгводидактичної гри досліджували А. Деркач, Л. Грицюк, Г. Китайгородська, Т. Олійник, С. Щербак, П. Щербань та ін. Можливості залучення ігрового методу в навчання доволі молодій дисципліні «Українська мова як іноземна» студіювали В. Вертегел, В. Овідюк, О. Палінська, І. Стецько, Г. Швець тощо. Проте варто зазначити, що не всі пропонувані методи й форми можна використати в дистанційному форматі, а деякі вимагають пошук спеціальних засобів.

У багатьох закладах вищої освіти України дистанційне навчання базується на системах Moodle та Google Classroom, які значно спрощують взаємодію студентів та викладачів в асинхронному форматі. Проте використання ігрового методу частіше відбувається під час синхронної взаємодії на платформах Zoom, Skype і вищезгаданих Moodle та Google Meets, проте часто саме під час такої комунікації виникає необхідність у залученні додаткових ресурсів. Оскільки успішне оволодіння мовою передбачає перш за все засвоєння студентом комунікативних навичок, викладач повинен побудувати заняття таким чином, щоб максимально дати можливість попрактикуватися у говорінні. Щоб дати можливість кожному студенту висловитися, можна користуватися функцією «сесійні зали» на платформі Zoom. Нею доцільно користуватися під час рольових або ситуативних ігор, наприклад «У супермаркеті», «У поліклініці», «У лікаря», «На вокзалі» тощо. Зокрема студентів можна об'єднувати у групи для спільного виконання вправ.

Варто зазначити, що залучення до рольових та ділових ігор є доцільнішим на більш пізніх етапах оволодіння мовою, а на початкових

краще використовувати гру-змагання, яка може бути як індивідуальною, так і командною. Гра-змагання й вікторина зокрема є також сприятливими для засвоєння нової лексики. Одними із найпопулярніших ресурсів для створення ігор у дистанційному форматі такі сайти (чимало з них є додатками), як Kahoot!, Quizz, Quizzlet, Idioms та Vaamboozle.

Серед переваг цих ресурсів відзначимо такі:

- Легкість авторизації та використання.
- Можливість створення гри на будь-яку тематику.
- Безкоштовність ресурсів на базовому рівні (але на усіх сайтах також є пропозиції купити більш професійну версію).
- Яскравий інтерфейс, який неабияк приваблює студентів покоління Z.
- Можливість змінювати формат: вікторина, опитування, повторення вивченого.

Разом із тим, ресурси містять чимало недоліків власне для викладання української мови як іноземної, основним із яких є англomовний інтерфейс. З одного боку, це не заважає досягти головної педагогічної мети, з іншого ж, виключає можливість максимального занурення студента в україномовне середовище. Також вадою таких сайтів є обмеження у створенні ігор (подекуди можна зберегти лиш певну кількість ігор, подекуди завантажені файли не мають перевищувати зазначеного обсягу).

Варто сказати, що створення результативного заняття й успішного залучення ігрового методу зокрема, вимагає не лише ретельної підготовки, але й творчого пориву й уяви самого викладача.

Результати та їх обговорення. Ігровий метод лише починає залучатися до використання в українських закладах освіти, зокрема у дистанційному навчанні, тому потребує пошуків ефективних засобів для створення сприятливого середовища. Популярні в Україні платформи для дистанційної освіти спрощують взаємодію на відстані між викладачем та студентом, але вимагають додаткових ресурсів для втілення ігрового методу.

Проаналізовані сайти для конструювання змагань, вікторин та опитувань мають багато переваг і сприяють успішному засвоєнню матеріалу, але водночас містять чимало недоліків, основним із яких є англomовний інтерфейс, що не сприяє повному зануренню в україномовне середовище. Відтак постає необхідність у розширенні пошуків, а можливо навіть створенні ефективного україномовного засобу для конструювання подібних ігор.

Список літератури:

1. Вертегел В.Л. Рольова гра як один з інтенсифікаторів навчання іноземної мови для професійних цілей / В. Л. Вертегел // Новітні тенденції навчання іноземної мови за професійним спрямуванням: матеріали II всеукраїнської науково-практичної конференції. Херсон, 25-26 квітня 2013 року. – Херсон: Видавництво Херсонської державної морської академії, 2013. – (С. 182-184)
2. Овдіюк В.В. Роль інтерактивних методів навчання у формуванні комунікативної компетенції української мови іноземних студентів / В.В. Овдіюк // Актуальні проблеми викладання іноземних мов (української, російської, англійської, китайської, турецької) у вищих навчальних закладах: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 24 квітня 2015 р. / За заг. ред. П.О. Бега, О.С. Задорожної. – К.: КНУ ім. Тараса Шевченка, 2015. – (С. 17-22).
3. Палінська О. Використання ігор на заняттях з української мови як іноземної / О. Палінська // Українська мова у світі: збірник матеріалів II Міжнародної науково-практичної конференції, 8-9 листопада 2012 р. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2012. – (С. 185-191).
4. Стецько І. Ситуативно-рольові ігри в контексті фахової підготовки сучасних студентів ВНЗ економічного спрямування / І. Стецько // Вісник Прикарпатського університету. Серія: Педагогіка. Вип. XLIX. – Івано-Франківськ: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2013. – (С. 92-95).

5. Швець Г. Ігрові технології в навчанні української мови як іноземної. Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. К.Д. Ушинського. Педагогічні науки. 2016. № 5.(С. 106–112).

В.В. Савіна,
викладач кафедри іноземних мов,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків

МОТИВАЦІЯ ЯК ОДИН ІЗ КОГНІТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Вступ. У сучасних умовах освітньої реформи гостро постало питання про емотивний компонент у процесі навчання. Мотиви грають величезну роль у формуванні цілісної особистості, яка прагне до єдності образу мислення і поведінки. Мотив та потреба – це дві складові, які визначають і впливають на результат навчальної діяльності, а їх суспільно-історичний характер дозволяє стверджувати про можливість формування мотивів.

Матеріали та методи. Під час виконання роботи використано наступні методи: індукція, дедукція, описовий, аналіз матеріалів методичного семінару «Мотиваційний підхід до організації навчального процесу у вищій школі» та власного практичного досвіду викладання латинської мови у ВНЗ.

Результати та їх обговорення. Мотивація навчання – це система спонукаючих дій викладача, який прагне направити навчальну діяльність на більш глибоке оволодіння предметом. Завдання викладача полягає не тільки в створенні сприятливих умов для вивчення мови, а також у доповненні їх новими ідеями, задумами для більш глибокого вивчення іноземної мови, у використанні нових форм і методів організації пізнавальної діяльності і прагненні розвивати потреби пізнання іншомовної мовленнєвої діяльності.

При вивченні будь-якої іноземної мови існує взаємозв'язок між раціональною та емоційною готовністю до пізнання, яка, як правило, пов'язана з сильними емоційними переживаннями.

Як відомо, будь-яке отримання знань людиною нерозривно пов'язане з переживаннями, а для будь-якої успішної навчальної діяльності є необхідним тісний взаємозв'язок емоцій та засвоєння навчального матеріалу. Якщо у студента в процесі навчання переважають позитивні емоції, то він більшою мірою готовий до самореалізації, готовий більше застосовувати розумових зусиль для реалізації поставлених завдань, в порівнянні зі студентами, які відчують негативні емоції. Таким чином, емоції – це один з мотиваційних чинників в процесі навчання іноземним мовам. Якщо говорити про емоційні мотиви вивчення іноземної мови, то емоційно мотивованим навчання будь-якій іноземній мові стає в тому випадку, якщо навчальний матеріал і самі заняття представляють інтерес для тих, хто навчається. Висока емоційна вмотивованість навчання будь-яким іноземним мовам сприяє значній інтенсифікації навчального процесу. Завдання викладача – активізувати навчальний процес за допомогою впливу на мотивацію студента. Мотивація навчальної діяльності студентів – одна з істотних детермінант успішності їх навчання у вузі – визначається організацією навчального процесу. Якщо говорити про цікавинки занять з іноземної мови в плані активізації пізнавальної діяльності слухачів, то емотивний компонент відіграє велике значення. У пізнавальної діяльності до емотивного компоненту відносяться розвинені почуття, цікавість, потяг, бажання, ситуативні емоції. Актуальна установка виникла в результаті емоційного стимулювання, призводить до активізації емоції, викликає потяг, переживання, які ведуть до утворення пізнавального інтересу. Можливість навчитися і особисто брати участь у чомусь, розглядається як джерело інтересу, а ефективне мислення, навчання і досягнення – як його наслідок. Причинами інтересу можуть бути цікавість, бажання дізнатися нове, почуття досягнення результату, думки про майбутнє, задоволення, ентузіазм тощо. Інтерес може посилювати будь-які спонукання.

Успішність підготовки залежить від методики викладання, від правильно розроблених методичних прийомів з урахування цілей і завдань навчання конкретної мови.

Щодо ефективності навчання одне з головних місць належить навчально-методичним посібникам, з якими працюють слухачі. Відбір матеріалу є першим кроком на шляху формування позитивних навчальних мотивів. Для активізації лексичного матеріалу по спеціалізації, для успішного його засвоєння і вживання в мові необхідно підбирати тексти з певною цільовою установкою. Оскільки тексти є основним стрижнем при навчання іноземної мови, то при їх відборі повинні дотримуватися такі принципи:

- 1) тексти повинні створювати необхідну мотивацію, викликати інтерес до їх предметного змісту;
- 2) бути проблемними і викликати студентів на вирішення проблемних завдань.

Таким чином, відбір текстів за фахом має проводитися з урахуванням ступеня їх інформативності та цікавинки.

Мотивація безпосередньо впливає на процес вивчення іноземної мови. Учені по-різному розглядають поняття мотивації та класифікують її як позитивну та негативну, внутрішню та зовнішню і т.д. На навчання іноземної мови та формування мотивації до її вивчення впливають такі чинники, як стосунки між студентами та викладачем у групі; знання предмета викладачем, любов викладача до свого предмета; поглиблення знань; бажання отримати нові знання з предмета, який вивчається; організація пізнавальної діяльності на доступному рівні; різноманітність форм та видів пізнавальної діяльності; доповнення існуючих знань; добрі взаємовідносини між студентами на заняттях; розширення уявлення студентів про навколишній світ за допомогою іноземної мови; професійна спрямованість вивчення іноземної мови, відзначення активності студентів на заняттях за

допомогою схвалення, позитивної оцінки тощо, ігрові елементи діяльності, використання сучасних технічних засобів.

Список літератури:

1. Асеев В.Г. (1976). Мотивация поведения и формирования личности. (с. 158). М. : «Мысль».
2. Біган О.Л. (2007). Деякі аспекти мотивації вивчення іноземної мови / О.Л. Біган // Моделювання іншомовної мовленнєвої діяльності в контексті міжкультурної комунікації : міжвуз. наук.- практ. сем. (С. 13-17). Луганськ.
3. Методика викладання у вищій школі (мотивація навчальної діяльності) : матеріали методичного семінару «Мотиваційний підхід до організації навчального процесу у вищій школі» / уклад. Н.Я. Кравчук, О.Є. Коваль. (2011). Тернопіль : ТНЕУ. (с.81).

Є.І. Світлична,
доцент кафедри іноземних мов,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків
Н.О. Томарєва,
викладач кафедри іноземних мов,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків

ЛАТИНА ЯК ОСНОВА ПРОФЕСІЙНОЇ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ СПЕЦІАЛІСТІВ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО НАПРЯМУ

Вступ. Професійно спрямований курс латинської мови це фундаментальне підґрунтя базової термінологічної підготовки спеціалістів фармацевтичного профілю, що забезпечує подальше свідоме засвоєння студентами фахових дисциплін. Тому важливість латинської мови у системі професійної фармацевтичної освіти, як на нашу думку, не може викликати сумніву ні у галузевих спеціалістів, ні у філологічної спільноти. Проте

останнім часом рівень підготовки з латинської мови у вишах та на факультетах фармацевтичного профілю помітно знизився, про що свідчать як результати підсумкових контрольних заходів, так і гірші досягнення студентів на внутрішньоуніверситетських та всеукраїнській олімпіадах з дисципліни.

Матеріали та методи. Індукція, дедукція, описовий, контекстуально-інтерпретаційний та компонентний аналіз.

Результати та їх обговорення. Перш за все, причина полягає у зменшенні кількості годин на вивчення предмету у навчальних планах і, відповідно, суттєве скорочення годин на аудиторні заняття. Так, наприклад, у більшості вищих навчальних закладів за останні роки кількість годин на аудиторні заняття зменшились до 60 для вітчизняних студентів та до 40 для іноземних. Така ситуація видається неприйнятною, хоча негативна тенденція спостерігається вже досить давно. Декілька десятиліть тому на фармацевтичних факультетах на вивчення латини відводилось від 240 до 360 годин. Колосальна різниця між цими цифрами й реальним обсягом годин сьогодні свідчить про поступове знецінення чи необґрунтоване недооцінення місця та значення латини у системі професійної освіти та професійної комунікації загалом. Частково це пояснюється низкою об'єктивних чинників, головним з яких на сьогодні є тотальний вплив англійської мови на світову та вітчизняну фармацевтичну термінологію. Процесу витіснення англійською мовою латини з фармацевтичного дискурсу сприяють певні обставини: стрімкі глобалізаційні процеси, всеохоплююча комп'ютеризація всіх сфер людської діяльності, вибір Україною європейського напрямку розвитку, активне членство у міжнародних організаціях та спілках, у ВООЗ і, зокрема в Європейській фармакопейній комісії. Усе це вимагає адаптації національних нормативно-правових документів до вимог ВООЗ та гармонізації спеціальної фармакопейної термінології з термінологією Європейської Фармакопеї. Згадаємо до того ж і панівний статус англійської мови у міжнародній науковій та практичній сферах, греко-латинську основу англійської

фармацевтичної та медичної термінології, та традиційно недостатню увагу до пов'язаних з латиною термінологічних проблем з боку вітчизняних галузевих керівних органів.

Сьогодні у світі існують різні точки зору на сучасний стан латинської мови та перспективу її подальшого вживання. Одну з них представляє американський вчений доктор Шофілд, який вважає, що сучасним студентам медичних навчальних закладів латина не потрібна. Він спирається на свій півстолітній досвід студента, професора, декана університетського коледжу та голови акредитаційної комісії медичних навчальних закладів, і стверджує, що латинську мову практично замінила англійська. Частково близька до цієї позиція прихильників створення на основі латини та сучасних європейських мов специфічних гібридних терміносистем, найвідомішою з яких є *Englatin*. Іншу точку зору висловлює відомий німецький історик медицини Х. Шіппер. Він вважає, що латинська та грецька мови гідно пережили вплив як арабської в епоху Відродження, так і неймовірну атаку англійської у 20-ому столітті, та стверджує, що тиск англійської на латину можна кваліфікувати лише як проміжний історичний епізод. Його позицію підтримують чеські та словацькі фахівці з медичної та фармацевтичної латини Є. Маречкова, Ф. Сімон та Л. Червені, які вважають, що «...сам хід розвитку термінології протягом двох тисячоліть підтверджує усталення дуже впливової та життєздатної традиції, конкурентну заміну якій знайти практично неможливо. Тому будь-які сумніви щодо подальшого функціонування латинської мови в медицині треба розцінювати як непідтвержені» (Mareckova, 2002). Вважаючи, що у подальшому латина буде витримувати все більший тиск англійської мови, вони тим не менш стверджують: «У фармацевтичній термінології латина і надалі залишається дієвим засобом міжнародної комунікації, навіть незважаючи на посилення у майбутньому впливу національних мов, гарантом чого виступає Європейська Фармакопея, а також корпус міжнародних непатентованих назв лікарських субстанцій (INN)» (Mareckova, 2002)

Повністю підтримуючи таку точку зору, додамо, що гарантією подальшого функціонування латинської мови у фармацевтичній царині є також затверджена на державному рівні у багатьох країнах, і в Україні зокрема, традиція прописування латинською мовою рецептів та існування численних латинських міжнародних кодексів та номенклатур. Основні серед них: Міжнародна анатомічна номенклатура (PNA), Міжнародна гістологічна номенклатура (LNI), Міжнародний кодекс ботанічної номенклатури, Міжнародний кодекс зоологічної номенклатури, Міжнародний кодекс номенклатури бактерій, Міжнародний класифікатор вітамінів, Міжнародна латинська ембріологічна номенклатура та низка інших. У міжнародному масштабі алфавіт, фонетика, морфологічні, синтаксичні та лексичні ресурси латинської мови продовжують активно функціонувати, виконуючи роль наднаціональної знакової системи у термінології різних галузей науки. Так, дійсно, англійська мова сьогодні чинить величезний вплив на фармацевтичну та медичну термінологію на всіх рівнях: лексичному, морфологічному та синтаксичному.

Постійно досліджуючи цей вплив у динаміці, ми неодноразово висвітлювали у друкованих виданнях результати наших спостережень, які його підтверджують. На цей глобальний процес важко реально вплинути, однак, мусимо аналізувати й враховувати прийнятні реальні зміни у науковому та практичному термінотворенні, а також при розробці програм та змістового наповнення професійно орієнтованих курсів латинської мови у вищих навчальних закладах. Латина залишається основою фундаментальної професійної мовної підготовки спеціалістів фармацевтичного напрямку, незважаючи ні на які впливи, тому, на наше глибоке переконання, професійно орієнтовані курси латинської мови треба не спрощувати і не скорочувати, а осучаснювати, оптимізуючи зміст навчання з урахуванням усіх важливих трансформаційних термінологічних процесів та практичних потреб сучасної науки та виробництва, зберігаючи при цьому кращі традиції та високий рівень професійної мовної культури. Збереження оптимальної

кількості навчальних годин, застосування сучасних методик та новітніх форм навчання є основною умовою продуктивної роботи та якісного засвоєння студентами латинської мови.

Однак важливими є й певні організаційні аспекти навчального процесу, які стосуються саме специфіки вивчення професійно орієнтованих мовних курсів. Так, наприклад, дуже недоцільним є планування тригодинних занять з латинської мови один раз на тиждень та обмеження терміну вивчення предмета одним семестром, чому надається перевага в окремих вишах. Зважаючи на термінологічну специфіку предмета, яка передбачає засвоєння великої кількості лексичного матеріалу (при такому плануванні це в середньому 50 термінів та номенклатурних назв, а деколи й більше, за одне заняття), такий розподіл годин є непродуктивним. Як свідчать психолого-лінгвістичні дослідження, оптимальна кількість іншомовної лексики, яка засвоюється на рівні довгострокової пам'яті за одне заняття – 20-25 слів. Практичний досвід показує, що регулярні двогодинні практичні заняття протягом мінімум двох чи трьох семестрів дають можливість викладачеві рівномірно розподілити лексичний матеріал між заняттями, а студентам – засвоїти його на рівні довгострокової пам'яті. В результаті продуктивність навчання значно підвищується.

Окремо треба зазначити про недоцільність зменшення кількості аудиторних занять з латинської мови для студентів-іноземців, бо при вивченні латинської фармацевтичної термінології паралельно засвоюється ними й значна кількість фахових термінів та номенклатурних назв українською мовою, що особливо важливо для цієї категорії студентів.

Список літератури:

1. Державна Фармакопея України: в 3 т. (2014). Т. 3. (732 с.)
2. Державна Фармакопея України. — Доповнення 3. (2018). (416 с.)
3. Наказ МОЗ України від 04.10.2018 № 1819 «Про внесення змін до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 19 липня 2005 року № 360»
Взято з: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1300-18#Text>.

4. Jagzape A., Jagzape, T., Pathak S. (2017). Medical Education Terminologies: Do These Really Percolate to the Level of Medical Students? A Survey. Journal of clinical and diagnostic research: JCDR. 11(9). Взято з: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5713760/>.
5. Mareckova E., Frantisek S., Gervenly L. (2002). Latin as the language of medical terminology:some remarks on its role and prospects. Swiss medical weekly. 132 (41-42):581-7. Взято з: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/12571757/>.

Т.Є. Суханова,
доцент кафедри фундаментальної та мовної підготовки,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків

Т.В. Крисенко,
доцент кафедри фундаментальної та мовної підготовки,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків

ДОЦІЛЬНІСТЬ УРАХУВАННЯ МОВЛЕННЄВИХ НОРМ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ КОМУНІКАЦІЇ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ

Вступ. Вербальне спілкування – найбільш досліджена форма людської комунікації. Воно є найбільш універсальним способом передачі думки. Мовленнєва сторона спілкування має складну багаторівневу структуру. Мовні характеристики та інші складові комунікативного акту сприяють його реалізації. Спілкуючись, людина для вираження своїх ідей і думок вибирає з великої кількості можливих вербальних і невербальних засобів ті, які здаються їй найбільш відповідними ситуації. Це соціально значущий вибір. Цей процес є як нескінченним, так і нескінченно різноманітним.

Матеріали та методи. Матеріалом дослідження стала лексика, яка входить до навчального курсу «Українська мова як іноземна». У роботі використовувалися методи дослідження, аналізу й класифікації матеріалу.

Результати та їх обговорення. Безперечно, в мовленнєвій комунікації слова не є простими знаками, які називають предмети. Спілкуючись, використовуючи слова в комунікації, ми створюємо цілі системи ідей, характерних для конкретної спільноти, певної культури. Це підтверджується під час перекладу висловів з однієї мови на іншу. Іноді іноземцям необхідно надавати додаткову інформацію щодо міжкультурної відповідності, перш ніж вони почнуть розуміти й використовувати деякі слова й поняття, що стоять за ними. Навіть лексеми, що легко перекладаються, мають різну культурну й комунікативну цінність (хліб, гроші). Відмінності у використанні слів можна побачити також у рамках однієї культури.

Те, як людина говорить, дає уявлення співрозмовникові про те, ким вона є. Особливо це очевидно, коли співрозмовник грає певну соціальну роль (декан, директор фірми, актор театру). Навіть тимчасовий вихід з ролі є значним на тлі основного набору ролей для конкретної комунікативної особистості. Порушення статусних ролей одночасно відбувається у вербальній і невербальній сферах: порушення несе нову інформацію. Використовуючи мовлення, ми можемо визнавати соціальний статус співрозмовника, або не визнавати його. Порівняємо різну статусність слів: Привіт! і Добрий день! Статус виховується: спілкування з дітьми (сюсюкання або «як з дорослим») сприяє формуванню певних рис особистості, що росте й розвивається.

Вибір вербальних засобів сприяє формуванню й розумінню певних соціальних ситуацій. Наприклад, комплімент жінці не завжди говорить про те, що вона, дійсно добре виглядає. Цей «комунікативний хід», скоріше, встановлює різні соціальні статуси співрозмовників. Бесіди в жіночих і чоловічих компаніях ведуться з різним набором прийнятних лексичних одиниць; у змішаній компанії також не допускається використання грубої або лайливої лексики, хоча останнім часом це справедливо тільки для певних вікових та соціокультурних груп.

Тому для успішної комунікації іноземний студент має засвоїти лексичні мовленнєві норми – правила використання слів у мовленні, тобто точність вибору слова відповідно змісту висловлювання й доцільність його використання в суспільному сенсі й загальноприйнятих співвідношеннях. При визначенні лексичних норм важливо враховувати багато лінгвістичних факторів. Наприклад, наслідком недбалого ставлення до багатозначних слів є неточність висловлювання думки, а також неправильне, надмірне розширення значень відомих слів. Від багатозначності слід відрізнити омонімію, яка при неправильному використанні може призвести до незрозумілості й неоднозначності висловлювання. Неправильне використання паронімів також призводить до порушення сенсу мовлення.

Крім того, іноземний студент має знати що синоніми можуть бути концептуальними (близькими, але не зовсім ідентичними за змістом) і стилістичними (ідентичними за змістом, але які мають різне стилістичне забарвлення). Наявність синонімів в мові забезпечує виразність висловлювання але в той же час зобов'язує співрозмовників бути уважними до вибору слова з ряду близьких чи подібних.

Іноземному студентові слід пам'ятати про необхідність врахування стилістично диференційованої лексики. Адже існує цілий ряд слів, які в тлумачних словниках позначаються як "високе", з одного боку, й "розмовне", з іншого. Ці позначки вказують на стилістичне розшарування лексики. Основну частину словникового фонду української мови становить так звана «нейтральна» лексика, на тлі якої проявляються виразні можливості стилістично забарвлених слів, використання яких в мовленні вимагає розвиненого мовного чуття й естетичного смаку.

Важливо звертати увагу студентів, які вивчають українську мову як іноземну, на соціальні сфери використання лексики. Показувати, що з точки зору соціальних сфер використання всі слова української мови можна розділити на лексику необмеженої сфери використання й лексику обмеженої сфери використання, до якої відносяться діалектизми, терміни й жаргон.

Вживання цих слів визначається територією проживання, професією, віком тощо, тому вибір слова повинен бути виправданим для кожної конкретної мовної ситуації. Слова обмеженого використання з часом можуть увійти до лексичного складу літературної мови.

Таким чином, усе вище зазначене слід враховувати під час навчання української мови іноземних студентів. Адже від правильного вибору слова й доцільності його використання залежить успішність комунікативного акту. Викладачеві важливо звернути увагу студентів на основні причини мовленнєвих помилок. Ними можуть стати нерозуміння значення слова, порушення лексичної сполучуваності, багатослівність або лексична неповнота висловлювання, незнання точного значення й неправильне використання нової або застарілої лексики, слів іншомовного походження, недоречне вживання лексики обмеженого використання й стилістично маркованої лексики, неправильне використання багатозначних слів, омонімів, паронімів, синонімів, антонімів, тощо. Тобто, причинами неправильного використання слів, в основному, є неточне розуміння їх лексичного значення.

В.Ю. Ткаченко,
викладач кафедри мовної підготовки,
Державний медичний університет, м. Запоріжжя

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Вступ. У сучасному світі онлайн-навчання стає не просто зручністю, а необхідністю. Через пандемію COVID-19 знаходження в закритих приміщеннях групами перетворилося у велику проблему, тому в усьому світі виникла потреба в соціальному дистанціюванні і примусовому карантині. З цієї причини дистанційне навчання стає як ніколи актуальним і вводиться в усіх освітніх установах.

Дистанційне навчання — це форма навчання, при якій взаємодія студента і викладача здійснюється на відстані, але містить при цьому всі компоненти навчального процесу (мету, зміст, методи) і реалізується засобами інтернет-технологій. При цьому форма подачі матеріалів обумовлена специфікою дистанційного навчання, можливостями інформаційного середовища, в тому числі мережі Інтернет. Так само дана форма навчання передбачає наявність окремих навчальних посібників і інших засобів навчання, специфічних для даного способу взаємодії викладача та студента. В цьому випадку йдеться переважно про електронні засоби навчання, в тому числі мережеві.

Необхідність і переваги дистанційного навчання незаперечні. Існує безліч позитивних моментів даної форми навчання. Однак на практиці як учні, так і викладачі стикаються з серйозними труднощами, які заважають успішному навчанню.

Мета написання даної роботи полягає у виявленні цих переваг і недоліків дистанційного навчання.

Матеріали та методи. Для написання даної статті були проаналізовані сучасні науково-методичні дослідження таких авторів, як М. Мердок, Т. Мюллер, О. Яковенко, О. Колесніков, Є. Полат.

У дослідженні використовувалися наступні методи: вивчення, аналіз і узагальнення думок і відгуків студентів, що навчаються дистанційно, систематизація та оцінка отриманої інформації, аналіз досліджень на дану тему, а також методи спостереження, особисті бесіди зі студентами та викладачами вищих навчальних закладів.

Результати та їх обговорення. Електронне навчання має ряд переваг. Серед них:

- велика свобода доступу до навчальних ресурсів, скорочення витрат на навчання і економія часу учнів і викладачів. За даними Cedar Group, час навчання скоротилося на 35–45% в порівнянні з традиційним навчанням;

- гнучкість навчання: студент адаптує сам процес навчання під свої можливості і потреби.
- робота у віртуально освітньому середовищі завжди є великим мотивуючим стимулом і викликає інтерес у силу своєї інноваційності. За даними Cedefop¹, 47% студентів вважають, що мотивація і залученість в процес навчання — основні чинники успіху при отриманні електронної освіти;
- в електронному навчанні є можливість виставляти чітко прописувати критерії, за якими оцінюються знання, які були отримані слухачем в процесі навчання;
- різноманітність форматів навчання: практичні та лекційні заняття, тести, ігрові симулятори та ін. В результаті користувачі електронних курсів оволодівають сучасними інформаційними і комунікаційними технологіями;
- у сучасному суспільстві особливу вагомість набуває вміння працювати самостійно, при роботі з онлайн курсами самостійне вивчення матеріалу забезпечує вироблення в студентів необхідних навчальних умінь і навичок;
- навчання не заважає основній професійній діяльності, ці два види завдяки дистанційній формі навчання можна поєднувати.
- студенти без перешкод можуть навчатися, перебуваючи на різній відстані від навчального закладу (за умови належного технічного оснащення);
- важливим є той фактор, що тепер не має значення кількість учнів. Адже онлайн-заняття може відвідувати необмежена кількість студентів. Всі вони мають доступ до різних джерел навчальної інформації (баз даних, електронних бібліотек);
- рентабельність дистанційної освіти (економічна ефективність);

- змінюється роль викладача (в системі дистанційного навчання — тьютора), викладач тепер є консультантом з самостійної роботи. Він координує навчальний процес, коректує курс, що викладається, керує навчальними проектами та ін.

До числа недоліків дистанційного навчання відносяться:

- дуже вимогливі стандарти до керування процесу, підготовки навчальних матеріалів;
- потрібна хороша технічна оснащеність, як викладача, так і студента; учасники процесу повинні бути технічно готові до використання засобів дистанційного навчання;
- складність в мотивуванні студентів;
- на початку переходу на дистанційне навчання виникає проблема у високій вартості побудови цієї системи і купівлю технічного забезпечення;
- проблема аутентифікації студента при перевірці домашньої роботи, контрольних тестів; неможливо сказати, хто виконував завдання;
- виникає проблема пошуку фахівців. Розробників мусять мати високу кваліфікацію для створення якісної системи дистанційного навчання, мультимедійних курсів потрібна ціла команда з фахівців предметної області, програмістів та ін.;

Виходячи з цього, можна підсумувати, що дистанційне навчання в зв'язку з сьогодношньою ситуації в світі щільно увійшло в наше життя. І хоч у нього є недоліки, які варто враховувати при виборі форми реалізації навчання, але його переваги дозволяють по-іншому поглянути на систему освіти в цілому. Адже світ перебуває в стрімкому технологічному розвитку і навчання має також відповідати сьогодношнім реаліям.

Список літератури:

1. Колесніков, О.Є. Основні аспекти впровадження дистанційної освіти / О.Є. 2. Колесніков, В.Д. Гогунський. (2012). Інформаційні технології в освіті, науці та виробництві. №1(1). (С. 34 – 41).
3. Мердок М., Мюллер Т. Взрыв обучения: Девять правил эффективного виртуального класса. (2012). "Альпина Паблишер".
4. Полат Е.С. Современные педагогические и информационные технологии в системе образования: учебное пособие / Е.С. Полат, М.Ю. Бухаркина. (2008). Москва, Издательский центр "Академия".
5. Яковенко А.Е. Стратегия принятия решений в условиях адаптивного обучения // А.Е. Яковенко, А.В. Нарожный, В.Д. Гогунский. (2005). Вост.-Европейский журнал передовых технологий. № 2/2 (14). (С.105 – 110).

Н.М. Філянiна,

**професор кафедри фундаментальної та мовної підготовки,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків**

О.О. Долга,

**доцент кафедри фундаментальної та мовної підготовки,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків**

ГЕРМЕНЕВТИКА ЯК ГНОСЕОЛОГІЧНЕ ПІДґРУНТЯ І МЕТОДОЛОГІЯ ГУМАНІТАРНИХ НАУК

Вступ. Проблема духовності людини є ключовою проблемою гуманітарного знання і тут потенціал герменевтики, як методології пошуку ідентичності, постає актуальним, саме з урахуванням часу гуманітарної кризи. Для України ця проблема набуває значної ваги в умовах державо- та націотворення, відродження історичної та культурної спадкоємності, а також формування стратегій майбутнього.

Розгляд суті герменевтичного підходу та можливостей його застосування в царині інтерпретації, дозволяє виявити ті специфічні аспекти системи: «людина-текст», де може бути застосований герменевтичний підхід, межі застосування герменевтичного методу та його продуктивність.

Матеріали та методи. Герменевтику традиційно визначали як мистецтво тлумачення текстів, втіленням яких є книги, насамперед Біблія, а також інтерпретація інших проявів думки.

Формування філософської герменевтики стало наслідком дослідження проблеми тлумачення у двох аспектах: по-перше, розв'язання проблеми багатозначності знаків; по-друге, пошук відповіді на питання про співвідношення тексту й буття. Універсальна герменевтика ставила перед собою насамперед завдання визначення смислу будь-якого тексту залежно від розуміння задуму автора, а не зв'язку між текстом і читачем. Разом з тим читання, як взаємодія між текстом та інтерпретатором, є основою будь-якого розуміння.

До початку ХХ ст. проблематика герменевтики як розуміння тексту та проблематика філософії осмислювалися окремо. Від початку ХХ ст. терміни «герменевтика» та «герменевтичний підхід» починають пов'язувати з філософським осмисленням самого феномену розуміння, а значить й усієї методології та практики гуманітарно-історичних дисциплін.

В історичному науковченні В. Дільтея (1833–1911 рр.) герменевтика як мистецтво тлумачення писемних пам'яток залучається до процесу пізнання логіки та методології гуманітарних наук і проголошується сполучною ланкою між філософією та історичними дисциплінами, головною складовою основоположень наук про дух. Тобто герменевтика у традиційному сенсі становить гносеологічне підґрунтя й методологію гуманітарних наук (Дільтей, 2001).

Герменевтика постає у Дільтея як основоположна наука про розуміння, яка має справи зі свідомістю суб'єкта, опосередкованою в знаковій формі. Такий опредмечений прояв духовного життя Дільтей назвав

об'єктивуванням. Він вважав, що тільки на основі «розуміння» аналізу об'єктивної людського духу можливий науковий підхід до життя свідомості і до розуміння культури (Дильтей, 2001).

Німецький філософ Г. Блюменберг зауважує, що «герменевтика спрямована на те, що не просто мусить мати свій смисл і зберігати його крізь усі часи, а що саме через свою багатозначність включає витлумачення у своє значення», даючи своєму предмету змогу збагачуватися новими й новими витлумаченнями (Блюменберг, 2005).

Дж. Ван Барен визначає герменевтику як філософське дослідження найбільш загальних аспектів інтерпретації або дій людей у процесі чи під час інтерпретації. Ці аспекти містять інтенціональність, буття-у-світі, мову, соціальність, час і наратив. Із позицій практики герменевтику загалом можуть визначати як пошук відповіді на питання, як належить чи як можливо діяти в ситуації «з конфліктом інтерпретацій» світу (Buren John van, 1977). Філософська герменевтика знаходить своє застосування в таких спеціальних філософських дисциплінах: етиці, естетиці, політичній філософії, а також у низці соціальних і гуманітарних наук.

Результати та їх обговорення. Герменевтика дає змогу зрозуміти усе багатство змісту гуманітарних явищ і є дійсним мистецтвом інтерпретації.

Для герменевтичної методології характерні виділення знаково-символічної сторони пізнавальної діяльності та перенесення лінгвістичних та літературознавчих методів дослідження в загальну методологію гуманітарних наук (Дильтей, 2001). Серед особливостей герменевтичної методології - поняття дихотомії природничих наук та гуманітарних. Її предметною основою є текст, тоді як асобом аналізу гуманітарних явищ є мова. Саме це й пояснює, чому мова є центральною проблемою в будь-яких концепціях герменевтики. «Центральною проблемою герменевтики, – на думку Г. Фон Врігта, – є ідея мови та орієнтовані на мову поняття: «значення», «інтенсивність», «інтерпритація», та «розуміння». Ця риса відображена вже в самій назві «герменевтика», що означає мистецтво

інтерпритації» (Грищенко, 2014). Лінгвістичні, герменевтичні та інші методи дослідження мови є методологічною основою гуманітарних наук. Таким чином герменевтика розширює можливості й сферу застосування філософської герменевтики та її методологічного потенціалу, а також дозволяє залучати нові підходи до розв'язання сучасної гуманітарної проблематики, зокрема й проблеми ідентичності в різних її аспектах.

Список літератури:

1. Блюменберг Г. (2005) Світ як книга. Київ:Лібра, (544 с). Вригт Г.Х.фон (1986) Логико-философские исследования. Москва: Прогресс.(600 с).
2. Грищенко Я.С. (2014) Герменевтика як мистецтво інтерпретації. Филологические науки / Теоретические и методологические проблемы исследования языка. Взято з : <http://www.kamts1.kpi.ua/node/1017>
3. Дильтей В. (2001) Т. IV: Герменевтика и теория литературы. Собрание сочинений: в 6 т. Москва: Дом интеллектуальной книги. (531с).
4. Buren John van. (1977) Critical Environmental Hermeneutics Взято з: https://originrh.web.fordham.edu/images/academics/programs/environmental_studies/vanburenenvethics-del.pdf

Н.В. Харитонова,
викладач кафедри іноземних мов,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків

ДО ПИТАННЯ ВИКЛАДАННЯ ЛАТИНСЬКОЇ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

Вступ. Вивчення латинської мови передбачає засвоєння лексики, граматики, основних способів словотворення й греко-латинських терміноелементів, що вживаються у фармацевтичній термінології; особливу увагу приділено утворенню номенклатурних назв та термінів у ботанічній, хімічній та номенклатурі лікарських засобів. У будь-якій дисципліні

викладачі стикаються з проблемними питаннями засвоєння іноземної мови, як правильно та зрозуміло донести інформацію до студентів, що вивчають нову мову та які форми навчання слід застосовувати для оптимізації навчального процесу.

Більшість англійських та латинських найменувань має свою специфіку: з одного боку це загальноживана лексика, з іншого – велика кількість спеціалізованих термінів. Англійська мова має близько 70% лексичного складу латинського походження, тому англомовні студенти легко засвоюють лексичний матеріал, а деякі терміни запам'ятовують практично без перекладу, але ж інтерферуючий вплив однієї іноземної мови призводить до граматичних й лексичних помилок в іншій (Казимилова, 2016).

Матеріали та методи. Сучасна англійська – це аналітична мова, а саме, у більшості випадків, граматичні та логічні залежності в ній виражаються за допомогою порядку слів. У синтетичних мовах, таких як латина та українська, порядок слів у реченні не має важливого значення, а роль кожного слова у словосполученні передається за допомогою системи закінчень. Відмінності у формах мов спонукають по-різному підходити до методики викладання латинської мови, а саме запам'ятовування та використання фахової лексики.

Особливу увагу звертаємо на вимову закінчень *-us* та *-um*, що зустрічається у фармацевтичній термінології в найменуваннях лікарських рослин, лікарських форм, лікарських засобів і студенти-іноземці ігнорують вимову та запам'ятовування цих флексій чоловічого та середнього роду: *sirupus*, і m – *syrup*, *extractum*, і n – *extract*, *granulum*, і n – *agranule*, *aërosolum*, і n – *an aerosol*, *Anisum*, і n – *anise*. *Synthomycinum*, і n – *synthomycine*. Прикметникові закінчення теж слід враховувати при запам'ятовуванні латинських слів, тому що вони вказують на рід прикметника, що особливо важливо при узгодженні слів у словосполученнях: *gastricus*, a, um – *gastric*, *asepticus*, a, um – *aseptic*, *pectoralis*, e – *pectoral*, *officinalis*, e – *officinal*.

Є певні труднощі у засвоєнні матеріалу при вивченні граматики латинської мови, а саме теми «Відмінки іменників». Оскільки в англійській мові збереглися лише три відмінки: *subjective case*, *objective case* (використовується тільки для займенників) та *possessive case*, а в латинській їх набагато більше (*Nominativus*, *Genetivus*, *Dativus*, *Accusativus*, *Ablativus*, *Vocativus*), то це обмежує кількість варіантів перекладу словосполучень, тому при формуванні фармацевтичного терміна у непрямих відмінках використовуємо прийменникову конструкцію іноді з одним і тим же прийменником в англійській. Наприклад: *ad usum externum* – *for external use*, *pro injectionibus* – *for injections*, *pro die* – *for a day*, *contra scabiem* – *for itch*.

Зазначаємо, що відмінок іменника в латинській мові визначається за закінченням слова, тому при перекладі *Genetivus* англійською можна використовувати прийменник *of* з іменником. Наприклад: *tinctura Valerianae* – *tincture of valerian*, *folium Urticae* – *leaf of nettle*, *sirupus Sacchari* – *syrup of sugar*, *linimentum Streptocidi* – *liniment of streptocide*. Але, при утворенні авторизованих лікарських форм переклад присвійної форми іменника відбувається за допомогою апострофа та літери *s*. *Solutio Lugoli* – *Lugole's solution*, *Liquor Burovi* – *Burov's liquor*, *unguentum Wilkinsoni* – *Wilkinson's unguentum*.

Вивчення ботанічної номенклатури характеризується засвоєнням нового лексичного матеріалу з великою кількістю термінів, що незрозумілі для студентів-іноземців. При вивченні ботанічної номенклатури починати треба з термінів, які частково або повністю збігаються з англійською мовою. Наприклад: *Chamomilla*, *ae f* – *chamomile*, *Oliva*, *ae f* – *olive*, *Mays*, *Maydis f* – *maize*. Але є багато найменувань, які не мають відповідного значення, тому у студентів-іноземців не виникає асоціативних уявлень з найменуванням рослин: *Convallaria*, *ae f* – *lily-of-the-valley*, *Hypericum*, *i n* – *Saint-John's wort*, *Viburnum*, *i n* – *water-elder*. Не слід давати багато синонімічних слів при поясненні матеріалу, а сконцентруватися на запам'ятовуванні пари: латинська мова – англійська мова.

Результати та їх обговорення. Отже, відмінності у формах мов (аналітична або синтетична) спонукають використовувати різні підходи для запам'ятовування та перекладу фахової фармацевтичної лексики з латинської мови студентами-іноземцями. Також у процесі викладання латинської граматики та формуванні термінологічних найменувань виникають проблемні питання, які слід розв'язувати таким чином:

- використати порівняльний метод щодо мови спілкування (англійська) для пояснення нової (латинська);
- продемонструвати необхідність правильного запам'ятовування повної словникової форми, з усіма флексіями, для грамотного утворення фармацевтичних термінів;
- закріпити навички й набуті знання великою кількістю практичних вправ та тестових завдань у дистанційному курсі.

Список літератури:

1. Казимилова, И.С. (2016). Межъязыковая интерференция как источник трудностей при интерактивном обучении иностранным языкам. Актуальные проблемы общей теории языка, перевода и методики преподавания иностранных языков. Выпуск 3: сборник статей по материалам межрегиональной, с международным участием, интернет-конференции. Саранск: Издатель Афанасьев В.С. (с. 138).
2. Svetlichnaya Ye.I. (2011). Latin for Pharmacy Students: [textbook for students of higher schools] / Ye.I. Svetlichnaya, I.A. Tolok, Ye.A. Volobuyeva. – Kharkiv: NUPh : Golden Pages.
3. Svetlichnaya Ye.I., Tolok I.A., Volobuyeva Ye.A. (2016). Studemus Latinam. We learn Latin (Manual for Individual Students' Work).– Kharkiv, NPhaU.

В.В. Циганенко,
викладач кафедри фундаментальної та мовної підготовки,
Національного фармацевтичного університету, м. Харків

СКЛАДАННЯ ТЕЗ ДОПОВІДІ ІНОЗЕМНИМИ СТУДЕНТАМИ- ФАРМАЦЕВТАМИ

Вступ. В практиці навчання іноземних студентів науковому стилю мовлення виникає проблема виділення потрібної нової інформації за темою дослідження та її послідовний виклад під час виступу на наукових конференціях або у наукових гуртках на певній кафедрі університету. З цього приводу на мовній кафедрі з іноземними студентами необхідно вивчати ознаки наукового фармацевтичного тексту, серед форм викладу якого є тези.

Матеріали та методи. Насамперед слід зазначити, що значення цього слова у перекладі з грецької «thesis» – це думка, наукове положення. Тому в іноземній аудиторії актуалізується інформація про необхідність чіткого та стислого формулювання основних положень наукового дослідження в тезах власної доповіді з використанням засобів наукового стилю мовлення. Важливо донести до розуміння студентів, що обсяг великого, а іноді навіть громіздкого матеріалу викладається у вигляді коротких та послідовних формулювань, в яких містяться основні положення, пов'язані з науковою проблемою і передбачуваними способами її вирішення. «Тези мають характер короткої стверджуючої думки або висновку, закономірності виявлених наукових фактів» (Сліпчук, 2017).

З точки зору мовного оформлення тез слід зазначити, що вони не містять лише конспективний набір фраз із важливою інформацією за темою дослідження. Між положеннями має бути присутній обов'язковий логічний зв'язок, який утворюється завдяки спеціальним мовним кліше. Важливо створити в якісній мовній компетенції іноземних студентів поняття структури цього типу аналізу наукового тексту, розтлумачити, що тези не

відтворюють виконану роботу, а лише розкривають її основний зміст при стислому викладі в обов'язковій послідовності компонентів за участі певних мовних конструкцій.

Результати та їх обговорення. Назва тез відображає основну ідею змісту, вона не має бути громіздкою (понад 10 слів). Крім ретельно підготованої заздалегідь теми роботи, вказаних прізвища, ім'я, по батькові автора та його контактних даних, в тезах надалі пропонується коротке введення, в якому зазначаються ступінь вивченості теми та наявні проблеми (у даній статті ми розглянемо..., наша робота присвячена...); чітко ставиться мета роботи, описуються завдання (мета статті – дослідити..., простежити..., визначити..., підсумувати..., здійснити опис..., узагальнити..., вивчити..., систематизувати..., охарактеризувати..., експериментально перевірити... ; Статтю присвячено такому питанню... Мета статті полягає в тому, щоб... Метою статті є встановити... визначити... проаналізувати... описати... охарактеризувати...), актуальність (однією з актуальних проблем... сьогодні варто назвати...; Проблема відноситься до найактуальніших... Проблема давно є на часі... Проблема є актуальною...), об'єкт і суб'єкт досліджень (об'єкт/суб'єкт дослідження характеризується такими особливостями:...); формулюються методи дослідження з називанням їх переваг, розповідається про принципи, яким відповідає робота, про параметри зробленої вибірки в досліджуваному питанні; також вказуються основні інструменти дослідження – лабораторія, наукове програмне забезпечення, навчальний заклад, регіон тощо, та наукова гіпотеза (є підстави вважати... Умови та хід експерименту дозволяють висунути гіпотезу... Перевіримо запропоноване припущення...). Вступ має бути чітким, конкретним і коротким: якщо в роботі менше 10000 знаків, він не може перевищувати 1 абзацу та містити зміст робіт, написаних на дану тему.

Використання деяких мовних кліше доцільно опрацювати в аудиторії іноземних студентів-фармацевтів на прикладі вивчення готових тез сучасних авторів: -Проблема сталого розвитку професійної підготовки фахівців

фармацевтичної галузі... набуває особливої актуальності, оскільки зумовлює необхідність адаптації вітчизняної вищої фармацевтичної освіти до загальноєвропейського освітнього, наукового й культурного простору... (Сліпчук, 2017); -Аналіз розвитку професійної підготовки фахівців фармацевтичної галузі зумовлює взаємопов'язану сукупність проблем, які потребують вирішення: ... (Сліпчук, 2017); -Ураховуючи актуальність проблеми, її недостатню розробленість, для дослідження було обрано тему: ... (Сліпчук, 2017); -Провідна ідея ... полягає у тому, щоб розробити та обґрунтувати періодизацію розвитку професійної підготовки фахівців фармацевтичної галузі в Україні; на основі цілісного наукового аналізу проблеми ... дослідити сучасні тенденції...; вивчити процес модернізації ...; обґрунтувати організаційно-методичні засади до- і післядипломної підготовки... ; форми та методи професійної підготовки фахівців фармацевтичної галузі в Україні; розробити модель ступеневої професійної підготовки фахівців фармацевтичної галузі в Україні, запропонувати ретельну характеристику її складових та ін. (Сліпчук, 2017).

Наступним етапом викладу у тезах визначаються основні та, якщо важливо, проміжні результати проведеного експерименту, які іноземним студентам-фармацевтам важливо обговорити з науковим керівником та дослідити їх оригінальність.

Одним з основних положень тез є загальний висновок (У нашій роботі ми розглянули... довели... обґрунтували..., проаналізували...). У ньому описується, чи досягнута мета роботи і чи підтвердилася раніше висунута гіпотеза (Таким чином, в результаті проведеного дослідження гіпотеза про наявність взаємозв'язку X і Y підтвердилася). Ретельно стежать, щоб висновки не повторювали вступу. Вони визначають, чи досягнуто мети теоретичної або експериментальної розвідки. У висновках указують, що в результаті наукового дослідження і виконання завдань зібрано відповідний матеріал, пояснюють наукове і практичне значення роботи.

Список літератури:

1. Сліпчук В.Л. (2017). Професійна підготовка фахівців фармацевтичної галузі в Україні (XX – початок XXI століття): монографія (с. 9-10). Київ: Едельвейс.
2. Хайчіна Ю.М. (2014). Методично рекомендований алгоритм написання тез доповідей. Методичні рекомендації. Кременчук (с.5).

V.V. Chitishvili,

teacher of the Foreign Languages Department,

National University of Pharmacy, Kharkiv

L.V. Semenova,

teacher of the Foreign Languages Department,

National University of Pharmacy, Kharkiv

L.A. Toryanik,

associate Professor of the Foreign Languages Department,

National University of Pharmacy, Kharkiv

N.V. Plotnikova,

associate Professor of the Foreign Languages Department,

National University of Pharmacy, Kharkiv

THE QUALITY OF PROFESSIONAL LANGUAGE COMPETENCE OF HIGHER EDUCATION STUDENTS

Introduction. The state and the Ministry of Education and Science of Ukraine pay great attention to the development of the education system. The State Program of Education and Science Development of Ukraine for 2020-2025 was successfully adopted.

The level of high education is the starting point of economic, scientific and technological progress, the key to the successful development of the state and society. The educational gap directly affects the country's competitiveness,

national outlook and state security. Therefore, the development of high education is a task of national importance.

The purpose of this program is to increase the global competitiveness of Ukraine's level of high education and science, and to educate and train students on the basis of universal human values. One of its tasks is to reduce the gap in the quality of education among educational institutions and students.

It is well known that the world university report on educational achievements of students is based on the results of international comparative studies. At present, there are many such studies.

It is important for all countries, including Ukraine, to analyze the experience of university systems of those countries whose students have shown high educational achievements in comparative international studies.

The results of the international studies show that prize winning countries, whose students consistently show high results, are: Singapore, Hong Kong (China), South Korea, Japan, Taiwan (Taipei), Macau (PRC), Finland, Canada, New Zealand, etc.

Materials and methods. An analysis of the operating experience and the conditions for university results in these countries has allowed us to identify the main factors that ensure their success and effectiveness:

- state policy, including educational policy, of the countries of the Asian region is aimed at preserving national priorities, their traditional culture, traditional values, along with the orientation of the education reform towards global trends in the development of education, such as humanization, the transition to a person-oriented paradigm with a dominant competence approach, etc.;

- the primary goal of an effective university education system is to educate and train a creative, extraordinary thinking, harmonious and spiritually rich personality;

- the success of the university education system is ensured by the established approaches to achieving the quality of teachers' professional activities:

- the state personnel policy in the field of education is the primary importance of the success of the educational achievements of university students;
- university is defined as the most important step in the quality training of students. Particular attention is paid to the quality of education and training in university, as it determines the future educational achievements of students;
- high material and technical support of the university education system.

Based on different studies, scientists concluded that the level of the high education system of any country could be assessed as "unsatisfactory", "satisfactory", "good", "very good" and "excellent".

They concluded that the university system could be improved by considering three aspects. These aspects are:

- The real state, successes and shortcomings of the education system should be determined at the time under study;
- Identify the impact measures needed to improve training outcomes;
- To prepare a cluster of necessary ongoing activities and their implementation, taking into account the peculiarities of the high education system, development and condition, history, culture, politics and structure of each country.

Studying these countries, scientists have identified the problems that occur at each level of development and what work needs to be done in order to move up to the next level. For example, when the following problems take place in the education system, whatever the country, the education system of this country is at an “unsatisfactory” level. These problems are:

- lack of professionalism and motivation of teachers and administrators;
- lack of support for universities and weak university management by the administration of educational systems;
- strong differences in academic achievement among universities;
- lack of resources (both human and financial) to implement improvement programs;
- low level of literacy among students.

All these components affect the quality of students' knowledge, therefore, in order to improve the quality of students' knowledge, it is necessary to improve their quality. Firstly, educational standards and curricula should be developed taking into account modern requirements; secondly, the quality of educational literature should be high; thirdly, teachers should have a high level of professional competence; fourthly, it is necessary to ensure that the quality of knowledge of all students is assessed equally in all subjects; fifthly, students should be well educated, taking into account their age and psycho-physiological characteristics; sixthly, to conduct the research needed to improve the quality of students' knowledge and ensure that the results are put into practice; seventhly, to implement a management system based on the world's best progressive practices; eighthly, the material and technical facilities of universities must be good.

The world experience shows that in all countries a lot of work is being done in all these areas, however, the quality of students' knowledge increases only in those countries where this work is performed systematically and on a scientific basis. That is, in order to improve the quality of knowledge of students, work to improve the quality of all these components should be performed in relation to particular group of students systematically and on a scientific basis.

These are theoretical conclusions. Is it possible to do this in practice? What would be the result of such work? To do this, it is necessary to conduct experiments in universities.

Ukraine is working to improve the quality of all components of the high education system under the leadership of institutions and organizations at the national level, while the internal reserves of regional, district education departments and universities are not used in full.

Institutions and organizations of the Ukrainian level are working to improve the quality of standards and curricula, as well as educational literature. Systemic work can be performed using internal reserves to improve the quality of the remaining components.

Our main idea indicated the goals and objectives of the experiment, the work

that needs to be performed in order to improve the quality of teaching staff, monitoring knowledge, spiritual, moral and patriotic education, and research work within the experiment, management system, and material base.

Results and discussions. *To improve the effectiveness of monitoring the quality of education:*

- to get comprehensive information about the educational achievements of students and summarize them;
- to monitor the quality of students' knowledge;
- to identify and implement measures to support students at risk of falling behind;
- to compile and apply best practices in assessing the quality of education;
- it is necessary to compare the quality of knowledge of students in the experimental group with students in the group who did not participate in the experiment, and make appropriate conclusions.

To improve the quality of spiritual, moral education of students:

- to conduct educational work with the students in order to form spiritual and moral qualities;
- to build close relationships with parents and plan ways to work together;
- to provide pedagogical support to parents in working with students;
- teachers should constantly educate students about the importance of respecting parents, instilling love for Ukraine, knowledge and development of national culture and history, linking them with the content of the subject they teach;
- to explain to students the importance of the ideas of preserving the unity of the people, tolerance and friendship;
- to form a culture of preserving health and the environment, the development of hard work and moral qualities.

To improve the quality of research work related to the experiment:

- to study the experience of teachers in the spiritual, moral education of students, to conduct productive activities, to disseminate advanced experience;

- to study the interaction of parents of students in experimental classes with the university and consider ways to improve it;

- to summarize the experience of university leaders in organizing and managing the experiment, to make the necessary conclusions;

- to study the state of material and technical support of experimental classes and to prepare a proposal to improve their efficiency.

To improve the quality of the management system:

- to hold special meetings with university administrators and deans, widely explain the goals and objectives of the experiment;

- to all teachers participating in the experiment, explain in detail the goals and objectives of the experiment and the requirements for them;

- to develop and implement a system of necessary measures to ensure a consistently high level of learning in experimental groups and to improve the quality of knowledge in all subjects;

- to study the needs of universities and each teacher participating in the experiment and to make the necessary conclusions;

- it is necessary to ensure the coordinated and productive work of all subjects participating in the experiment, given the complexity and importance of the implementation of the Experiment Concept.

To improve the quality of the material and technical base:

- to provide teachers working in experimental groups with additional and necessary teaching and learning materials, computer equipment;

- it is necessary to provide teachers with methodological and material means to improve the quality of knowledge;

- to create the necessary conditions to improve the quality of the experiment.

Conclusions: The experiment proved once again the validity of the expression «Personnel is the key point in everything».

World experience shows that the effectiveness of reforms performed in the field of education and work to improve the quality of student knowledge is directly related to the work of the University.

The results of the experiment show the correctness of the idea of the experiment that if the work to improve the quality of knowledge of students of a particular group will be performed systematically and on a scientific basis, using the internal reserves of the region, districts and university, then the quality of knowledge of students in this group will increase.

References:

1. Martin, Michael O. Mullis, Ina V.S. Foy, Pierre Stanco, Gabrielle M. [TIMSS 2011 International Results in Science](#)
2. Mullis, Ina V.S. Martin, Michael O. Foy, Pierre Hooper, Martin [TIMSS 2015 International Results in Science](#)
3. Mullis, Ina V.S. Martin, Michael O. TIMSS 2019 Assessment Frameworks
4. OECD (2014), PISA 2012 Results: What Students Know and Can Do – Student Performance in Mathematics, Reading and Science (Volume I, Revised edition, February 2014), PISA, OECD Publishing. <http://dx.doi.org/10.1787/9789264201118-en>

O.V. Shcherbina,
teacher of the Foreign Languages Department,
National University of Pharmacy, Kharkiv

THE PROBLEM OF MOTIVATION OF STUDENTS' LEARNING ACTIVITY

Introduction. The problem of motivation is one of the fundamental and dominating problems of modern educational process, in particular, during a foreign language teaching process. The formation, the development, the motivation of educational activity increasing, the teaching technologies usage, based on understanding the mechanisms of motivational components functioning, can significantly increase the educational process effectiveness and allow to achieve a high level of results. All these determine the relevance of this investigation.

Materials and methods. For the first time, the definition of “motivation” appeared in A. Schopenhauer's article “Four Principles of Sufficient Reason” (1900–1910), later this term came firmly into psychological and pedagogical use.

The current state of motivation investigation is characterized by many concepts and theories, fragmentation of theoretical ideas, expressed by terminological diversity. Thus, motivation is understood as a combination of factors determining, organizing and directing a human behaviour (a system of needs, motives, goals, intentions, ideals, beliefs, etc.), as a set of stable motives, impulses that determine the content, focus and character of a personality activity, its behaviour”, as a verbal behaviour, directed to motives choice (assertion) for explanation, grounding of real working behaviour.

Results and discussions. The researchers identify two ways of motivation studying: the first considers the motivation from a structural position, as a combination of factors or motives, the second - as a dynamic formation, as a process or a mechanism. But in both cases, the motivation acts as a secondary formation as to a motive and a phenomenon; as a process of activity regulation with the help of a motive.

Also, there is no common opinion in understanding correlation between motivation and motive. These two concepts are used as synonyms in many works.

Many researchers subdivide the motivation of educational activity into intrinsic and extrinsic, due to basic needs. It is important to note that it is very difficult to divide motives clearly into two groups.

Thus, the basic needs of an individual in cognition, self-development, satisfaction, pleasure from the cognition process and result achievement and enthusiasm to the educational process are the components of internal motivation (“sense-forming motives” according to A. Leontiev). Intrinsic motivation is connected not with external circumstances, but directly with the subject of studying - “I want to know the language I study in order to read, to express my thoughts and to communicate with native speakers” (Leontiev, 1971).

Extrinsic motivation (“motives-stimuli” according to A. Leontyev) is a “heterogeneous education based on two qualitatively different types of educational motives, some of which correspond to person’s basic needs satisfaction in self-respect, respect and recognition as significant by others. Others are the frustration result of basic psychological needs in autonomy, competence and acceptance, and have a negative impact on other motivational variables and directly on learning activities success.” (Leontiev, 1971).

During foreign languages teaching, motivation gains a completely different meaning, other psychological formations that generate activity are involved. It is due to the specifics of this educational subject.

It is important to note that the strategic goal of a foreign language teaching is the secondary linguistic personality formation, which owns fully a communicative competence as the ability to solve communicative tasks with the help of language tools at a quite high level (Danilova, 2000). At the end of the educational process, the student is able to lead communicative activities by means of the language studied. Thanks to the presence of this goal, both internal and external, acquires a certain meaning. The teacher’s task is to increase motivation to master the subject, to make the interest to learning process constant and steady. If students’ lessons are interesting, if they feel the necessity for what they are studying, then all their mechanisms of cognitive and speech activity work better: memory, thinking, attention. Students’ working capacity increases and they quickly assimilate a learning material. This means that high motivation is also an important factor of teaching intensification.

The following motives of a foreign language studying have been distinguished in the work of O. Fomberg, L. Pechenikova and I. Lugovskova:

1. communication as a socio-cultural need of a person;
2. long-term plans related to building a family or business;
3. professional and educational orientation;
4. love to the language and desire for intellectual growth;

5. the atmosphere of favourable communication during classes and love to your teacher;
6. access to the media;
7. knowledge of the language as the main means of intercultural communication;
8. difficulties causing intense work of cognitive forces;
9. gaining a positive assessment as an external factor that is necessary during students' knowledge and skills assessment (Flomberg, 2001).

Canadian psychologists R. Gardner and W. Lambert identified two groups of a foreign language teaching motivation: integrative and instrumental.

Integrative motivation is based on the new knowledge acquisition in the framework of a foreign language studying, in the process of interaction between the teacher and students, when the student wants to become a part of a foreign language culture, master a foreign language, understand it and communicate freely with native speakers, get a certain status in society. A long-term interest to a foreign language culture forms within students. The opportunities for self-development and self-realization open up. This reflects intrinsic motivation.

Instrumental motivation is based on a practical goal - gaining a diploma or a certificate, studying at a foreign university, getting a more prestigious job, as well as the interest of a foreign language studying under the positive teacher's influence (Karpova, 2000), which corresponds to external motivation. In our opinion, the personal teacher's qualities are an important motivational factor. The ability to create a favourable microclimate in the group, the atmosphere of mutual respect and understanding, the establishment of trusting and friendly relationship, an individual approach to the interests and needs of each student contribute to the communication skills successful development. The result of this motivation is the foreign language successful mastering.

The presence of both types of motivation is necessary for a foreign language successful studying.

Within external motivation, a person is affected by those factors that are in the world around him, outside his personality. Public opinion can be one of these factors, on which any person is dependent. We are motivated by parents, teachers; they encourage us to actions that we perform in order to receive a reward or to avoid punishment when training is carried out due to the pressure of relatives, teachers. Correspondingly, this type of motivation is divided into positive and negative. In the first case, a person is motivated by the fact that he will receive a reward or a praise, doing this work. And in the second case he will receive negative consequences for not performing this work. Thus, the extrinsic motivation differs from the intrinsic motivation by the purpose of activity performing. At the second type of motivation, a person performs those actions that bring him personal benefit.

Intrinsic motivation encourages a person to perform an activity, not because he will receive a reward for this work, but because he likes to perform it, because he enjoys the process or its result. Factors, that affect a person, are inside him; these are his thoughts and feelings. These types of motivation have different effects in different situations, therefore it is impossible to say which motivation is stronger. These types of motivation are separate, but with the help of extrinsic motivation it is possible to push a person to an intrinsic one. successful activity in any sphere. The interaction of all these factors of educational motivation formation affects the character of educational activity and its results.

References:

1. Гордеева Т.О. Мотивация учебной деятельности школьников и студентов: структура, механизмы, условия развития. Автореф дисс. доктора психол. наук: 19.00.07. М., 2013. (35с.) URL: <https://www.dissercat.com/content/motivatsiya-uchebnoi-deyatelnosti-shkolnikov-i-studentov-struktura-mekhanizmy-usloviya-razvi/read>.
2. Данилова О.А., Конова Р.А. Дукин Д.В. Роль мотивации в изучении иностранных языков М.: АРКТИ, 2000. (С. 167–169).

3. Карпова Е.В. Антимотивация в структуре учебной деятельности. Психология образования в XXI веке: теория и практика. URL: https://psyjournals.ru/education21/issue/54089_full.shtml
4. Леонтьев А.Н. Потребности, мотивы и эмоции. М., 1971. (40 с.)
5. Фомберг О.А., Печеникова Л.Н., Луговскова И.А. Мотивация студентов при изучении РКИ: проблемная ситуация и способы её решения. URL: <http://dspace.nbu.gov.ua/bitstream/handle/123456789/92894/16-Fomberg.pdf?sequence=1>.